

ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ

(ਕਿੱਤਾ ਸਿੱਖਿਆ)

(ਛੇਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ)

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ

© ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਐਡੀਸ਼ਨ : 2014 2,000 ਕਾਪੀਆਂ

All rights, including those of translation, reproduction and annotation etc., are reserved by the Punjab School Education Board.

ਲੇਖਕ :

ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ

ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਸੁਪਰਡੈਂਟ,

ਸੈਂਟਰਲ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ,

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਚੇਤਾਵਨੀ

1. ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਤੇ ਜਿਲਦ-ਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੰ. 7 ਅਨੁਸਾਰ)
2. ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਛਪਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਜਾਅਲੀ/ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ (ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ) ਦੀ ਛਪਾਈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ, ਜਮ੍ਹਾਂਬੋਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਫੌਜ਼ਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੈ।
(ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ 'ਵਾਟਰ ਮਾਰਕ' ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਪਰ ਹੀ ਛਪਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।)

ਮੁੱਲ : ₹ 13.00

ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਵਿੱਦਿਆ ਭਵਨ, ਫੇਜ਼-8, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ-160062 ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਮੈਸ. ਨਵਾ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, ਸੀ-51, ਫੌਕਲ ਪੁਆਇੰਟ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੀ ਗਈ।

ਵਿਸ਼ਾ-ਸੂਚੀ

ਅਧਿਆਇ	ਵਿਸ਼ਾ	ਪੰਨਾ
1.	ਕਾਰਪੋਂਟਰੀ (ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ) ਇਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਣ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ	1
2.	ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਢਲੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ (ੳ) ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ (ਅ) ਮੁਢਲੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ	2
3.	ਦਸਤੀ ਔਜ਼ਾਰ ਕਾਰਪੋਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤੀ ਔਜ਼ਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ	5
4.	ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜੀ ਲੱਕੜ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਲੱਕੜਾਂ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ, ਵਿਸਥਾਰ, ਪਹਿਚਾਣ, ਵਸੀਲੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ	46
5.	ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਿਆਰੀ	55
6.	ਲੱਕੜ ਦੇ ਨੁਕਸ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਗੁਣ ਅਤੇ ਚੋਣ (ੳ) ਲੱਕੜ ਦੇ ਨੁਕਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ (ਅ) ਲੱਕੜ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਗੁਣ (ੲ) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਲੱਕੜੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ	63
7.	ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ (ੳ) ਮੇਖਾਂ-ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ (ਅ) ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ-ਲੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੇਚ, ਕਿਸਮਾਂ ਸਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ (ੲ) ਗੁੰਦ (ਸਰੋਸ਼) ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ (ਸ) ਪਾਲਿਸ਼-ਵਾਰਨਿਸ਼ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ	72
8.	ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਆਮ ਜੋੜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ	83
9.	ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਔਜ਼ਾਰ ਲੱਕੜ ਚੀਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ	87

ਮੁੱਖ-ਬੰਧ

ਦਾਖਲਾ ਸਾਲ 1975-76 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਚੋਣਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਛੇਵੀਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਚਾਲੂ ਹੈ। ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧੀਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਿੱਤਿਆਂ ਦੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਵਕ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ। ਸੰਬੰਧਤ ਤਕਨੀਕੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮਿਲਵਰਤਣ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੋਲ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟਕਸਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਰਲ ਅਤੇ ਰੋਚਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਕਿੱਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਢੁੱਕਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਖਾਕੇ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਰਹਿਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਕਿੱਤੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਦੇਵਗੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਈ ਹੋਰ ਚੰਗੇਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੇਅਰਪਰਸਨ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਅਧਿਆਇ—1

ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ

ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਖੇਤਰ :

ਕਾਰਪੈਂਟਰੀ ਭਾਵ ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ ਸਾਡੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਮ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਕੂਲ ਹੈ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰ, ਬੱਸ ਅੱਡਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਹੈ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀ ਆਦਿ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਲੱਕੜੀ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਛੋਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਹਾ ਕਿ ਰੋਟੀਆਂ ਵੇਲਣ ਵਾਲਾ ਵੇਲਣਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਆਦਿ ਲੱਕੜ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਆਦਿ ਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦਾ ਕੰਮ ਬੜੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਫਰਨੀਚਰ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਰ ਸਜਾਵਟ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬੜੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਬਲੀ ਪੁਸਤਕ ਤਰਖਾਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਮੁਢਲੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੀ ਲੱਕੜ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਹ ਕਿੱਤਾ ਸਿੱਖ ਕੇ ਇਹੋ ਕਿੱਤਾ ਅਪਣਾਉਣ ਸਗੋਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਕੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੱਚਤ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਗੋਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੱਚਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਵਿਧਾ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ।

ਅਧਿਆਇ—2

ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਢਲੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ

2.1 ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ :

“ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਸਦਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।” ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਚਦੇ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਤੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਰੱਖਣਾ, ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਠੀਕ ਥਾਂ ਤੇ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਣਾ, ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਜੀ ਚੋਟ ਦਾ ਡਰ ਘਟ ਸਕੇ, ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡਿਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣਾ ਆਦਿ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਕਾਮਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

2.2 ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ :

ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਮਾਰੂ ਹਾਦਸੇ ਤੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਹੈ :-

- (ੳ) ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਬਥਗੀ :- ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਨਕਾਂ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਣ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ।
- (ਅ) ਢਿੱਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨਣੀ :- ਢਿੱਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (ੲ) ਨਿਜੀ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸ :- ਨਜ਼ਰ ਆਦਿ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ।
- (ਸ) ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਪੰਨ ਕਾਮਾ ਸਮਝਣਾ ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ।
- (ਹ) ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਘੱਟ ਹੋਣਾ।

ਲੋਕੜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ-ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

1. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
2. ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਾ ਹੋਵੋ।
3. ਮਸ਼ੀਨ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮਸ਼ੀਨ ਚਾਲਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
4. ਖੁੰਡੇ ਔਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

5. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਲਾ-ਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣਾ ਅਤੇ ਖੇਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।
6. ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਸ਼ੀਨ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
7. ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਅੱਗੇ ਲੱਕੜ ਨਹੀਂ ਧਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
8. ਨੰਗੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
9. ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਫਿਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।
10. ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਗਰੀਸ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਬੁਰਾਦੇ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
11. ਜੇਕਰ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
12. ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਧਾਰ ਤੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਫੇਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।
13. ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
14. ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਣ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਨਕਾਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।
15. ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
16. ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਆਰੇ ਤੋਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਧੱਕਣ ਲਈ ਹੋਰ ਲੱਕੜ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
17. ਕੰਮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਮਸ਼ੀਨ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਚਾਲ ਤੇ ਚੱਲ ਪਵੇ।
18. ਸੱਥੀ (Chisel) ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੱਥੀ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
19. ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤੇਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
20. ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੋਚਿਆ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਉਪਾ ਮਗਰੋਂ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਗ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
21. ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2.3 ਮੁਢਲੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ (First Aid):

ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਹਾਦਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਲੇ-ਕੁਵੇਲੇ ਜਖਮੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਸਟ-ਏਡ ਦਾ ਡੱਬਾ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡੱਬੇ ਉੱਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਰੈਡ-ਕਰਾਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਜਖਮੀ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਸਟ-ਏਡ ਬਾਕਸ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਆਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਫਸਟ-ਏਡ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਲਿਖੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

1. ਟਿੰਕਚਰ ਆਇਉਡੀਨ :- ਇਹ ਦਵਾਈ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਜਖ਼ਮਾਂ ਤੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
2. ਟਿੰਚਰ ਬੈਨਜ਼ੀਨ :- ਇਹ ਦਵਾਈ ਵੀ ਜਖ਼ਮਾਂ ਤੇ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
3. ਐਸਪਰੀਨ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ :- ਇਹ ਬੁਖਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦਰਦ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
4. ਬਰਨੋਲ :- ਛੋਟੇ ਜਖ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਥਾਂ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
5. ਬੈਂਗਣੀ ਰੰਗ ਦੀ ਪੋਟਾਸ਼ੀਅਮ :- ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਧੋਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
6. ਅੱਖ ਦਾ ਪਪੋਟਾ :- ਇਹ ਅੱਖ ਧੋਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
7. ਚਿਮਟੀ
8. ਕੈਂਚੀ
9. ਜਰਮ-ਰਹਿਤ ਕੀਤੀ ਰੂੰ
10. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਆਦਿ
11. ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਪਰ-ਆਕਸਾਈਡ :- ਇਹ ਦਵਾਈ ਖੂਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹੜੀਆਂ-ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ?
2. ਫਸਟ-ਏਡ ਬਾਕਸ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ ?
3. ਹਾਦਸਾ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਅਧਿਆਇ—3 ਦਸਤੀ ਔਜ਼ਾਰ

3.1 ਜਾਣ ਪਛਾਣ :

ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਔਜ਼ਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਔਜ਼ਾਰ ਦੀ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਔਜ਼ਾਰ ਹੀ ਚੁਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਔਜ਼ਾਰ ਗਲਤ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਗਲਤ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਵੱਧ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀ ਬਖਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

3.2 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ :

ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ :-

- (ੳ) ਸਹਾਇਕ ਔਜ਼ਾਰ :- ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੈਂਚ (ਠੀਹਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਬੈਂਚ ਸਟਾਪ (2) ਬੈਂਚ ਹੁੱਕ ਅਤੇ (3) ਬਾਂਕ।
- (ਅ) ਫੜਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ (Holding and Driving Tools)
(1) 'ਸੀ' ਸ਼ਿਕੰਜਾ	(2) ਟੀ-ਬਾਰ ਸ਼ਿਕੰਜਾ
(3) ਦਸਤੀ ਪੇਚ	(4) ਕਿਰਕਰਾ ਵਰਮਾਂ
(5) ਜੰਬੂਰ ਅਤੇ	(6) ਪੇਚਕਸ
- (ੲ) ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾਪਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ।
- (1) ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ (2) ਸਿੱਧੀ ਧਾਰ ਵਾਲਾ ਫੁੱਟਾ
 (3) ਵਿੰਗ ਕੰਪਾਸ (4) ਬੀਮ ਕੰਪਾਸ (5) ਕੈਲੀਪਰ (6) ਪੈਮਾਨਾ
 (7) ਗੁਣੀਆਂ (8) ਕਲਮੀ ਗੁਣੀਆਂ (Mitre Square) (9) ਬੰਦ ਗੁਣੀਆਂ (Bevel Square) (10) ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗੇਜ਼ (11) ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਗੇਜ਼ ਅਤੇ (12) ਕਟਿੰਗ ਗੇਜ਼।
- (ਸ) ਚਿਰਾਈ/ਰੰਦਾਈ/ਗੁਲਾਈ/ਬੋਰਿੰਗ ਆਦਿ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :- ਇਹਨਾਂ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਗਰੁੱਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :
- (i) ਚਿਰਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ।
- (ੳ) ਦਸਤੀ ਆਰੀਆਂ :- ਰਿਪ-ਸਾਖ, ਕਰਾਸ-ਕਟ ਸਾਖ, ਪੈਨਲ ਸਾਖ, ਟੈਨਨ ਸਾਖ ਅਤੇ ਡਵਟੇਲ ਸਾਖ।
- (ਅ) ਗੁਲਾਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਆਰੀਆਂ :- ਬੋਅ ਸਾਖ, ਕੋਪਿੰਗ ਸਾਖ, ਉਕਰਕਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਰੀ, ਕੰਪਾਸ ਸਾਖ ਅਤੇ ਪੈਡ ਸਾਖ।

- (ii) ਲੱਕੜ ਰੰਦਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਰੰਦਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ :-
 (ੳ) ਬੈਂਚ ਰੰਦੇ :- ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਵੱਡਾ ਰੰਦਾ, ਗੁਟਕਾ ਰੰਦਾ, ਬੁਲੰਦੀ ਰੰਦਾ।
 (ਅ) ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਰੰਦਾ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਗੋਲਾਈ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੰਦਾ, ਕੁੱਬਾ ਰੰਦਾ (Compass Plane)
 (ੲ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੰਦਾ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਪਤਾਮ ਦੇਣ ਲਈ, ਜੀਭੀ ਤੇ ਝਿਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਖਾਲ ਪਾਉਣ ਆਦਿ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਪਤਾਮੀ ਰੰਦਾ ਝਿਰੀ ਰੰਦਾ।
- (iii) ਚੋਰਸੀਆਂ ਜਾਂ ਸੱਬੀਆਂ :- ਸਾਦੀ ਚੋਰਸੀ, ਲਾਪਦਾਰ ਚੋਰਸੀ, ਮੌਰਟਾਈਜ਼ ਚੋਰਸੀ, ਸਾਕਟ ਚੋਰਸੀ।
- (iv) ਗੋਲ ਚੋਰਸੀਆਂ ਜਾਂ ਨੈਹੇਂ :- ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਨੈਹਾਂ, ਉਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੈਹਾਂ।
- (v) ਬੋਰਿੰਗ ਔਜ਼ਾਰ :- ਇਹ ਔਜ਼ਾਰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :- ਵਰਮਾ, ਗਿਰਮਟ ਵਰਮਾ, ਬਰਾਡਾਲ, ਦਸਤੀ ਵਰਮਾ, ਦੇਸੀ ਵਰਮਾ।
- (vi) ਬਿਟਸ :- ਸੈਂਟਰ ਬਿਟ, ਆਗਰ ਬਿਟ, ਗੁਰਜਿਕ ਬਿਟ (Countersink bit) ਅਤੇ ਟਵਿਸਟ ਡਰਿਲ।
- (ੳ) ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :- (1) ਪੰਜੇ ਵਾਲਾ ਹਥੋੜਾ (2) ਕਰਾਸ ਪੀਨ ਹਥੋੜਾ (3) ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਥੋੜਾ (4) ਨੋਲ ਪੰਚ।
- (ਕ) ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :- (1) ਖਟਰੇਤ (Rasks) (2) ਸਕਰੇਪਰ ਅਤੇ (3) ਰੇਗਮਾਰ।
- (ਖ) ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :- (1) ਸਾਣ (2) ਪਥਰੀ ਅਤੇ (3) ਤਿਕੋਰਾ।
- (ਗ) ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਔਜ਼ਾਰ :- ਇਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਧਿਆਈ ਨੰਬਰ 9 ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ।

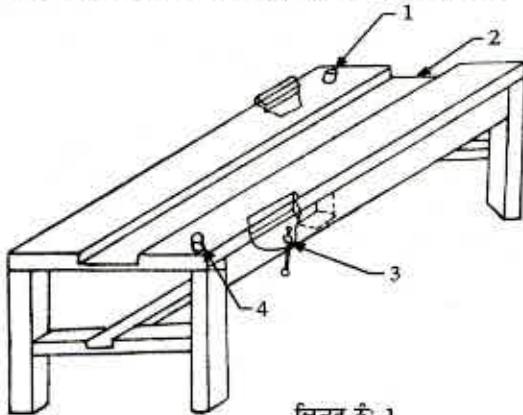
3.3 ਸਹਾਇਕ ਔਜ਼ਾਰ :

ਜਾਬ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਔਜ਼ਾਰ ਜਾਬ ਨੂੰ ਠੀਹ ਤੇ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਔਜ਼ਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- (i) ਠੀਹ :- ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ (Standard) ਠੀਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਕ ਬੈਂਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 1800 ਮਿ:ਮੀ., ਚੌੜਾਈ 900 ਮਿ:ਮੀ. ਅਤੇ ਉਚਾਈ 800 ਮਿ:ਮੀ. ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਹ ਜਾਂ ਬੈਂਚ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਜਾ ਦਿਉਦਾਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ 400 ਮਿ:ਮੀ. ਚੌੜਾ ਅਤੇ 50 ਮਿ:ਮੀ. ਡੂੰਘੀ ਇੱਕ ਝਿਰੀ (ਚੈਨਲ) ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਬ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਕੜੀ ਦੇ

ਔਜ਼ਾਰ ਰੱਖ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਔਜ਼ਾਰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਾਬ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਤੇ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਰ ਸਿਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਸਟਾਪ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 1।

1. ਬੈਂਚ ਸਟਾਪ
2. ਚੈਨਲ
3. ਬਾਕ
4. ਬੈਂਚ ਸਟਾਪ

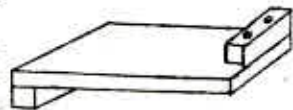
ਚਿਤਰ ਨੰ: 1

ਵਰਤੋਂ :- ਬੈਂਚ ਤੇ ਲੱਗੇ ਇਹਨਾਂ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਬ ਦੇ ਪਕੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਉੱਤੇ ਜਾਬ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ii) ਬੈਂਚ ਸਟਾਪ :- ਇਹ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਚੌਰਸ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਕ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛੋਕੇ ਰਾਹੀਂ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਦੀ ਟੰਗ ਤੇ ਲੱਗੇ ਪੇਚ ਅਤੇ ਢਿੱਬਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 1।

ਵਰਤੋਂ :- ਬੈਂਚ ਸਟਾਪ ਜਾਬ ਨੂੰ ਸਰਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਬੈਂਚ ਹੁੱਕ :- ਇਹ ਕੱਚੀ (Soft) ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਦੋ ਚੌਰਸ ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਚੀ ਲੱਕੜ ਦੇ 300 ਮਿ:ਮੀ: ਲੰਬੇ, 220 ਮਿ:ਮੀ: ਚੌੜੇ ਅਤੇ 25 ਮਿ:ਮੀ: ਮੋਟੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਹੇਠ ਵੱਲ ਤੇ ਦੂਜਾ, ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਪੇਚ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਟੇਬਲ ਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਿਰਾ ਝਿਰੀ (ਚੈਨਲ) ਦੇ ਕੰਢੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 2।

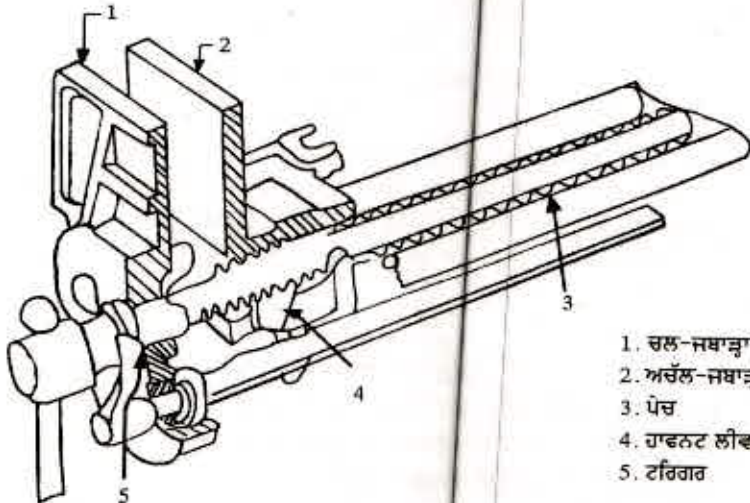
ਬੈਂਚ ਹੁੱਕ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 2

ਵਰਤੋਂ :- 1. ਇਹ ਜਾਬ ਦੀ ਚਿਰਾਈ ਅਤੇ ਛਿਲਾਈ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਤਲ ਦੇ ਟੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਦੇ।

(iv) ਬਾਂਕ :- ਇਹ ਜਾਬ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਪਕੜਨ ਤੇ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਔਜ਼ਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜਥਾੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਥਾੜਾ ਠੀਹੇ ਤੇ ਜੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਜਥਾੜਾ ਇੱਕ ਪੇਚ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਹੱਥੀ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੀਵਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਬ ਨੂੰ ਝੱਟ ਪੱਟ ਪਕੜਨ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਜਥਾੜਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰਵਾਰ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਟੁੱਕੜਾ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਬ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਸਮੇਂ ਜਾਬ ਤੇ ਜਥਾੜਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਂਕ ਦਾ ਆਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਜਥਾੜਿਆਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਾਂਕ ਦਾ ਆਕਾਰ 225 × 300 ਮਿ:ਮੀ: ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਜਥਾੜੇ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 225 ਮਿ:ਮੀ: ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਆਕਾਰ 300 ਮਿ:ਮੀ:। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 3।

1. ਚਲ-ਜਥਾੜਾ
2. ਅਚੱਲ-ਜਥਾੜਾ
3. ਪੇਚ
4. ਹਾਵਨਟ ਲੀਵਰ
5. ਟਰਿਗਰ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 3

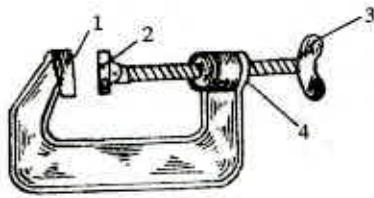
ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਬ ਦੀ ਚਿਰਾਈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਛੋਕ ਅਤੇ ਝਿਰੀ ਆਦਿ ਪਾਉਣ ਵੇਲੇ ਪਕੜਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਬ ਦੀ ਚੁਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰੇਸ਼ ਲੱਗੇ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਸ ਕੇ ਜੋੜਨ ਆਦਿ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.4 ਪਕੜਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :

ਜਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰ ਜਾਬ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਅਤੇ ਪੋਚਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਕੱਸਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :

3.4.1 'ਸੀ' ਸ਼ਿਕੰਜਾ :

ਇਹ ਧਾਤ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅੱਖਰ 'C' ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'C' ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਹੈਂਡਲ ਜਾਂ ਵਿੰਗ ਹੋਂਡ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੋਚ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਸਵੀਵਲ ਸ਼ੁ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਧਾਤ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪੋਚ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਛੋਕ ਨਹੀਂ ਰਾਹੀਂ ਪਾਰ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਚਪਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੀਹੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਲਗਦਾ ਹੈ। 'C' ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਦਾ ਆਕਾਰ 100 ਮਿ:ਮੀ: ਤੋਂ 300 ਮਿ:ਮੀ: ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 4।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 4

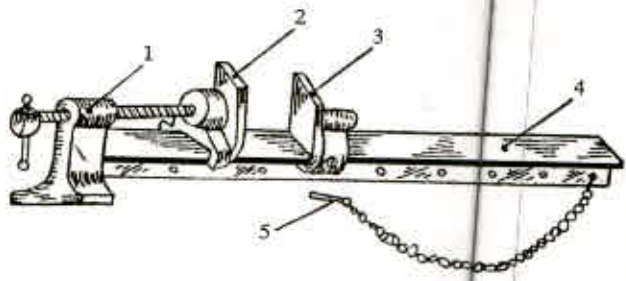
1. ਚਪਟਾ ਸਿਰ	2. ਸਵੀਵਲ ਸ਼ੁ
3. ਵਿੰਗ ਹੋਂਡ	4. ਚੂੜੀਦਾਰ ਛੋਕ

- ਵਰਤੋਂ :-
1. 'C' ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਜਾਬ ਦੀ ਚਿਰਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਛੋਕ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਾਬ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਪਕੜ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਹ ਜਾਬ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰੋਸ਼ ਲਾ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.4.2 ਵੱਡਾ ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਜਾਂ ਟੀ-ਸਲਾਖ ਸ਼ਿਕੰਜਾ

- ਇਸ ਨੂੰ ਸਲਾਖੀ ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-
1. ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅੱਖਰ T ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸਲਾਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵਿੱਥ ਤੇ ਛੋਕ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਲਾਖ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 600 ਮਿ:ਮੀ: ਤੋਂ 1800 ਮਿ:ਮੀ: ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੋ-ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਸ ਸਲਾਖ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹੈਂਡ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੈਂਡ ਵਿੱਚ ਚੂੜੀਦਾਰ ਛੋਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੋਚ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਇਸ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਦੇ ਦੋ ਲੋਹੇ ਦੇ ਜਥਾੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜਥਾੜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਛੇਕ ਅਤੇ ਸਲਾਖ ਦੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਿੰਨ ਫਸਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਸਰਕਣ (Slip) ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਜਥਾੜਾ ਪੇਚ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਚ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
4. ਪੇਚ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸਲਾਖ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੇਚ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 5।

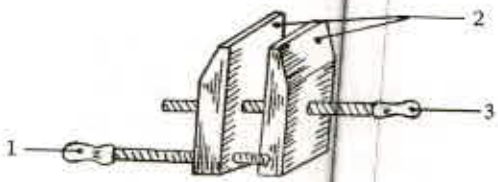
ਚਿਤਰ ਨੰ: 5

1. ਹੈਂਡ
2. ਚਲ-ਜਥਾੜਾ
3. ਅਚੱਲ-ਜਥਾੜਾ
4. T ਸਲਾਖ
5. ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਿੰਨ

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਸ਼ਿਕੰਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੌਖਟਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰੋਸ ਲਾ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪਕੜਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਬਨਿਟ ਅਤੇ ਕਾਰ ਕੇਸਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.4.3 ਦਸਤੀ ਪੇਚ :

ਇਹ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਥਾੜੇ ਟੇਪਰ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਜਥਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਲਣ ਲਈ ਦੋ ਪੇਚ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 6।

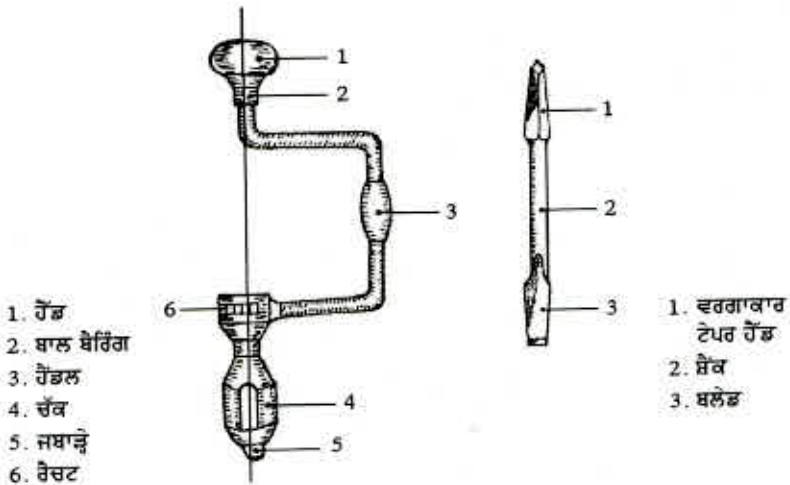
ਚਿਤਰ ਨੰ: 6

1. ਪੇਚ
2. ਜਥਾੜੇ
3. ਪੇਚ

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਜਾਬ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰੋਸ ਲਾ ਕੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਜਾਬ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.4.4 ਕਿਰਕਰਾ ਵਰਮਾ :

ਇਸ ਦੀ ਕਰੈਕ ਸਟੀਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਸਿਰਾ ਇੱਕ ਗੋਲੀਦਾਰ ਬੈਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੈਰਿੰਗ ਤੇ ਪੱਕੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਗੋਲ ਅਤੇ ਚਪਟੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੌਡ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇਸ ਬੈਰਿੰਗ ਉੱਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਪੇਚ ਕਸਣ ਅਤੇ ਛੋਕ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਹੌਡ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰੈਕ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਹੈਂਡਲ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੂਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਰਕਰਾ (ਰੈਚਟ) ਪਹੀਆ ਅਤੇ ਚੱਕ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੈਚਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਵਰਮੇ ਦਾ ਬਿਟ ਪੂਰੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪੁੱਠੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ

1. ਹੌਡ
2. ਬਾਲ ਬੈਰਿੰਗ
3. ਹੈਂਡਲ
4. ਚੱਕ
5. ਜਥਾੜੇ
6. ਰੈਚਟ

1. ਵਰਗਾਕਾਰ ਟੇਪਰ ਹੌਡ
2. ਸ਼ੈਕ
3. ਬਲੇਡ

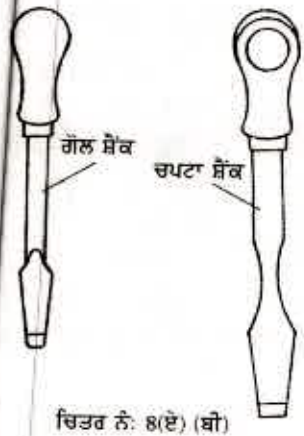
ਚਿਤਰ ਨੰ: 7 ਦੇ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 7 ਬੀ

ਘੁੰਮ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਚੱਕ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਵਰਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇਸ ਦੀ ਕਰੈਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਪੇਚਕਸ ਦੇ ਬਿੱਟ ਨੂੰ ਪੇਚ ਕਸਣ ਲਈ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇਹ ਵਰਮੇ ਦੇ ਬਿੱਟ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਛੋਕ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਰੈਕ ਤੋਂ ਦੁਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰੈਕ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 100 ਮਿ.ਮੀ: ਤੋਂ 175 ਮਿ.ਮੀ: ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਰਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ 200 ਮਿ.ਮੀ: ਤੋਂ 350 ਮਿ.ਮੀ: ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 7-ਏ ਤੇ 7-ਬੀ।

3.4.5. ਪੇਚਕਸ :

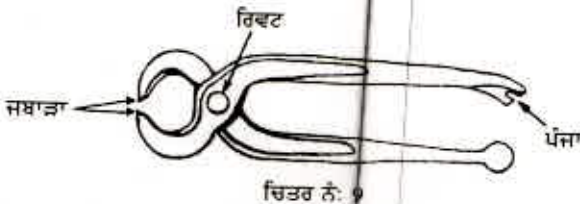
ਪੇਚਕਸ ਚਪਟਾ ਜਾਂ ਗੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਚਪਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਟੇਢੀ ਧਾਰ (Bevel edge) ਬਣ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਠਾ (Handle) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਚਿਤਰ 8 (ਏ) (ਬੀ)।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪੇਚ ਕਸਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.4.6 ਜੰਬੂਰ :

ਇਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦੋ ਬਾਜ਼ੂਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ੂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਜਬਾੜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਵਟ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਵਟ ਇਹਨਾਂ ਬਾਜ਼ੂਆਂ ਲਈ ਟੇਕ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਜਬਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣ ਦੇ ਕੇ ਸਖ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਜ਼ੂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਪੰਜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਫਸੀਆਂ ਮੇਖਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੰਬੂਰ ਦਾ ਆਕਾਰ 125 ਮਿ:ਮੀ: ਤੋਂ 250 ਮਿ:ਮੀ: ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿੱਤਰ ਨੰ: 9

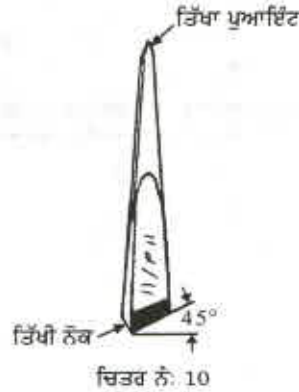
ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਖਾਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.5 ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :

ਲੱਕੜ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਚਿਰਾਈ ਅਤੇ ਛਿਲਾਈ ਆਦਿ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਔਜ਼ਾਰ ਅੱਗੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ।

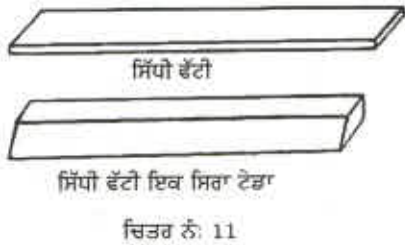
3.5.1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ :

ਇਸ ਨੂੰ ਸਕਰਾਈਬਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੁਠ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਨੋਕ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਕਟਿੰਗ ਬਲੇਡ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਲੇਡ ਜਾਂ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਲੱਕੜੀ ਦੀ ਚਿਰਾਈ ਜਾਂ ਛਿਲਾਈ ਅਤੇ ਲੱਕੜੀ ਤੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਆਦਿ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਾ 45° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਿੱਖੀ ਨੋਕ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੁਆਇੰਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਤੇ ਦੂਰੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 10।

3.5.2 ਸਿੱਧੀ ਫੱਟੀ :

ਇਹ ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਫੱਟੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਬਿਲਕੁੱਲ ਚੌਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸਿਰਾ ਟੇਢਾ ਜਾਂ ਤਿੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਈ ਫੱਟੀਆਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ ਚੌਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ-ਅੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਧੀ ਫੱਟੀ ਦਾ ਆਮ ਸਾਈਜ਼ 750 ਮਿ:ਮੀ: ਤੋਂ 3000 ਮਿ:ਮੀ: ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 11।

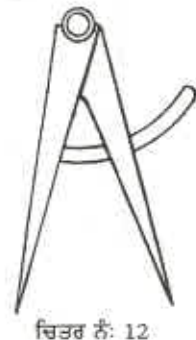

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪੱਧਰੇ ਤਲਾਂ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

3.5.3 ਵਿੰਗ ਕੰਪਾਸ :

ਇਹ ਲੋ-ਕਾਰਬਨ-ਸਟੀਲ (0.4-0.5% C) ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੱਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਪੇਚ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱੜੀਦੇ ਮਾਪ ਲਈ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 12।

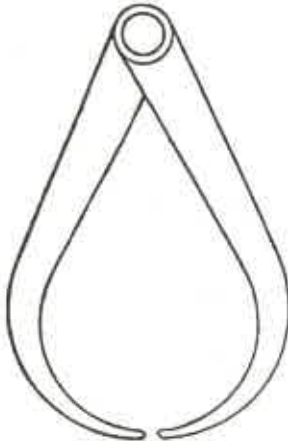
ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਚੱਕਰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3.5.4 ਕੈਲੀਪਰ :

ਇਹ ਅੰਦਰਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਨਾਪ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ :-

1. ਬਾਹਰਲੀ ਕੈਲੀਪਰ :- ਇਹ ਖਰਾਦ ਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਘੁੰਮਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਵਿਆਸ ਨਾਪਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੋਲ ਵਸਤੂਆਂ ਵੀ ਨਾਪੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਿਤਰ ਨੰ: 13 (ਏ) ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੀ ਕੈਲੀਪਰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 13 (ਏ)

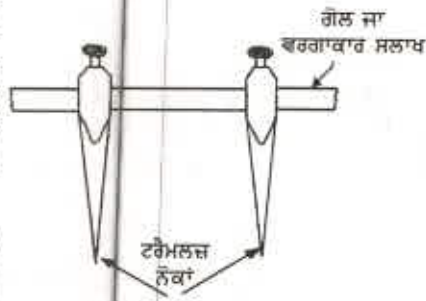
ਚਿਤਰ ਨੰ: 13 (ਬੀ)

2. ਅੰਦਰਲੀ ਕੈਲੀਪਰ :- ਇਹ ਸੁਰਾਖਾਂ ਦੇ ਵਿਆਸ ਨਾਪਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਿਤਰ ਨੰ: 13 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

3.5.5 ਬੀਮ ਕੰਪਾਸ :

ਇਸ ਨੂੰ ਟਰੈਮਲਜ਼ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਿੱਖੀਆਂ ਨੋਕਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਟਰੈਮਲਜ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲ ਜਾਂ ਚੌਰਸ ਸੀਖ ਉੱਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗੇ ਪੇਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 14।

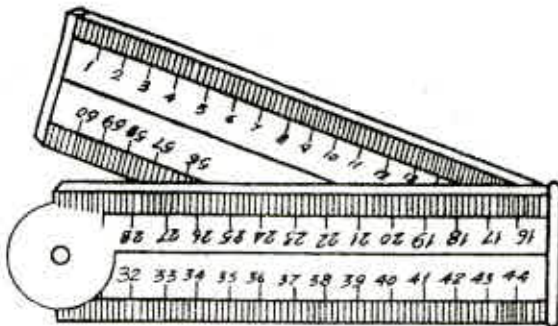
ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਦੂਰੀ (ਵਿੱਥ) ਨਾਪਣ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਚੱਕਰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 14

3.5.6 ਫੋਲਡਿੰਗ ਫੁੱਟਾ :

ਇਹ ਸੰਦੂਕੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਪੈਮਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰ ਥਾਂਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਔਜ਼ਾਰ ਦੀ ਹਰ ਥਾਂ ਲੋੜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਸਾਈਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ 60 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ (2 ਫੁੱਟ) ਦਾ ਚਾਰ ਥਾਂਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਫੁੱਟਾਂ ਹੀ ਆਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਫੁੱਟੇ ਦਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ 15 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਥਵਾ 6 ਇੰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਜੁੜ ਕੇ ਪੂਰਾ ਦੋ ਫੁੱਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 15।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 15

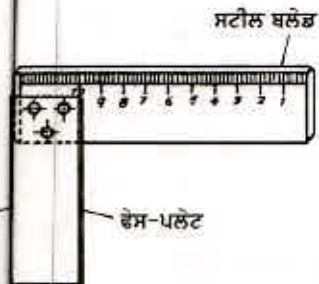
ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 60 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਥਵਾ 2 ਫੁੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਇੰਚਾਂ ਅਤੇ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਮਿਲੀਮੀਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਚਾਂ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵ $1/16''$, $1/8''$, $1/4''$ ਅਤੇ $1/2''$ ਇਤਿਆਦਿ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰੀ ਮਾਪਣ ਲਈ ਵਿੱਖ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਦੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਦੂਰੀ ਜਾਂ ਵਿੱਖ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.5.7. ਗੁਣੀਆਂ :

ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਠਾ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵ ਅਬਨੂਸ ਜਾਂ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੱਤੀ ਰਿਵਟਾਂ ਨਾਲ ਮੁੱਠੇ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 90° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਜੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਵਟ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਾਰ ਜਾਂ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਣੀਏ ਦੀ ਇਸ ਪੱਤੀ ਤੇ

ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਮੀਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਣੀਏ ਦੀ ਪੱਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 100 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 300 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਆਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਗੁਣੀਆਂ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 16।

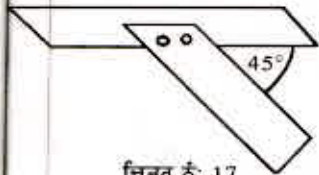

ਚਿਤਰ ਨੰ: 16

- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਦੀ ਪੱਧਰ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਗ ਦੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜੁੜਵੇ ਤਲਾਂ ਦੇ 90° ਦੇ ਕੋਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਤੱਲ ਤੇ 90° ਦੇ ਕੋਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 3. ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਰਲਾ ਸਿਰਾ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਹਰਲਾ ਸਿਰਾ ਲਾਈਨਾਂ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.5.8 ਬਦ ਗੁਣੀਆਂ (Mitre Square) :

ਲੱਗੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਨੂੰ ਰਿਵਟਾਂ ਨਾਲ ਮੁੱਠੇ ਉੱਤੇ 45° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੱਤੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 200 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 300 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 17।

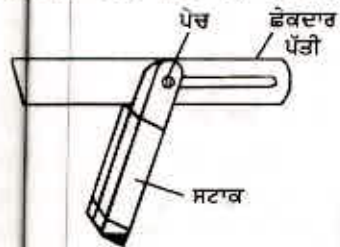

ਚਿਤਰ ਨੰ: 17

- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਇਹ 45° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਲਾਈਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਹ 45° ਦੇ ਕੋਣ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.5.9 ਬੈਵਲ ਗੁਣੀਆਂ :

ਇਸ ਦੀ ਪੱਤੀ ਛੋਕਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਕਦਾਰ ਮੁੱਠੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਠੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਪੇਚ ਨਾਲ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 150 ਮਿ.ਮੀ: ਤੋਂ 300 ਮਿ.ਮੀ: ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 18।

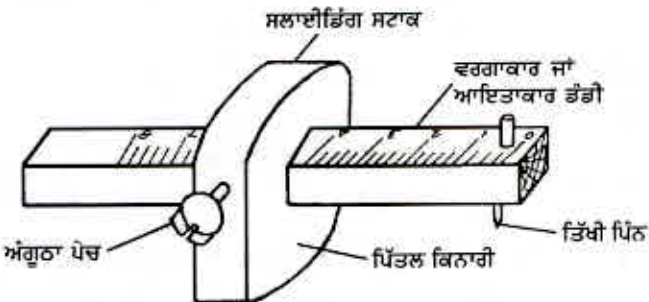

ਚਿਤਰ ਨੰ: 18

- ਵਰਤੋਂ :-1. ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਈ ਕੋਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਇਸ ਨੂੰ ਵਿੰਗੇ ਤਲਾਂ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.5.10 ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੋਜ਼ :

ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਚੋਰਸ ਜਾਂ ਆਇਤਾਕਾਰ ਡੰਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਡੰਡੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਪਿੰਨ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਿੰਨ ਲੱਕੜ ਤੋਂ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਡੰਡੀ ਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਡੰਡੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਸਰਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਜਿਸ ਭਾਗ ਨੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਕਿਨਾਰੀ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਇਸ ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪੇਚ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

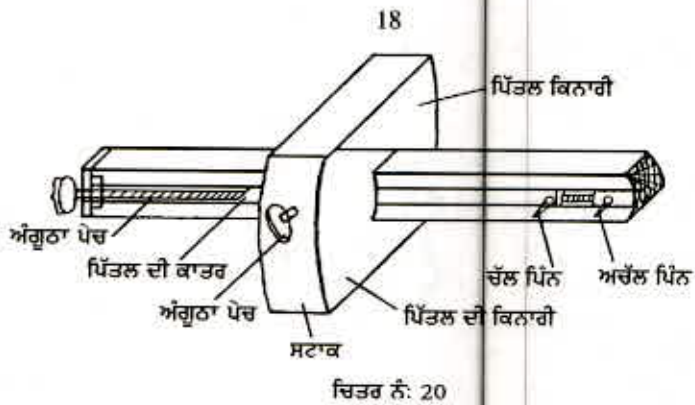

ਚਿਤਰ ਨੰ: 19

- ਵਰਤੋਂ :-1. ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ-ਅੰਤਰ ਲਾਈਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਇਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.5.11 ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਗੋਜ਼ :

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਿੱਖੀਆਂ ਪਿੰਨਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਤੇ ਦੂਜੀ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਿੰਨ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਇਹ ਕਾਤਰ ਡੰਡੀ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਪੇਚ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਡੰਡੀ ਦੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੰਨਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਟਾ ਕੇ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਦੇ ਮੁਟਾਪੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 20।

- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਇਹ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮ ਰੇਖਾਵਾਂ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
 2. ਇਹ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਦਾ ਮੋਟਾਪਾ ਅਤੇ ਟੈਨਨ ਆਦਿ ਵਾਲੇ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

3.5.12 ਕਟਿੰਗ ਗੇਜ :

ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੇਜ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਫਰਕ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਪਿੰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਕਟਿੰਗ ਬਲੇਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਚਿਤਰ ਨੰ: 21 ।

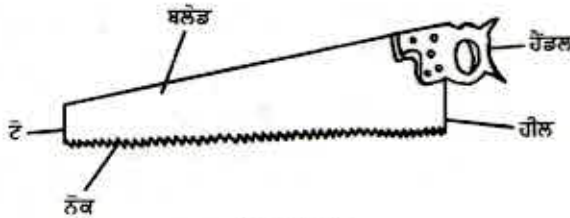
- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਲਟ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਪੜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
 3. ਇਹ ਪਤਲੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਝਿਰੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.6 ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :

ਜਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰ ਲੱਕੜ ਦੀ ਚਿਰਾਈ, ਛਿਲਾਈ, ਛੇਕ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਰੰਦਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਟਿੰਗ ਟੂਲਜ਼ ਭਾਵ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

3.6.1 (ੳ) ਦਸਤੀ ਆਗੀ :

ਇਸ ਆਗੀ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੇ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੰਦੇ ਕੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਗੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਤਾ ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਦੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੀ ਵਿੱਥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿੱਚ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਤੋਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਦੋ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਦੰਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਚ ਆਖਦੇ ਹਨ)। ਆਗੀ ਦੇ ਦੰਦੇ ਸੱਜੇ ਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਉੱਪਰੋਂ

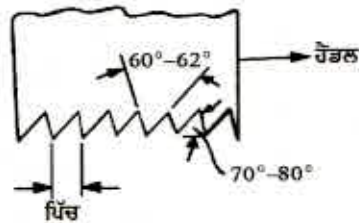

ਚਿਤਰ ਨੰ. 22

ਟੇਢੇ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲਕੜ ਵਿੱਚ ਆਰੀ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਚੀਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਚਿਰਾਈ ਵੇਲੇ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰੋਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰੀ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਰਿਵਟਾਂ ਜਾਂ ਪੇਚ ਨਾਲ ਬਲੇਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਜੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ. 22।

1. ਕਰਾਸ-ਕਟ-ਸਾਖ :

ਇਸ ਆਰੀ ਦੀ ਪਿੱਚ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 500 ਤੋਂ 700 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੰਦੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਸਿਰਾ $70-80^\circ$ ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਦੰਦਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਿਰਛਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦਸਤਾ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ. 23।

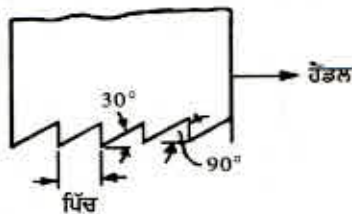

ਚਿਤਰ ਨੰ. 23

ਵਰਤੋਂ :- ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਗਰੇਨਜ਼ (ਰੇਸ਼ੇ) ਦੇ ਉਲਟ ਚਿਰਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਆਰੀ ਦੀ ਬੜੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗਰੇਨਜ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚਿਰਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਰਿਪ ਸਾਖ :

ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਾਸ-ਕਟ-ਸਾਖ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਿੱਚ 4 ਤੋਂ 7 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 600 ਤੋਂ 700 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਰੀ ਦੇ ਦੰਦੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਸਿਰਾ ਦੰਦਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ 90° ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤਿਰਛਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ. 24

ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਥੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤਿੱਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ. 24।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗਰੇਨਜ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚੀਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3. ਪੈਨਲ ਸਾਮ :

ਇਹ ਕਰਾਸ-ਕਟ-ਸਾਮ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਿੱਚ 1.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 2 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 450 ਤੋਂ 550 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਇਹ ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 2. ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਲਈ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਲਟ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4. ਟੈਨਨ ਸਾਮ :

ਇਹ ਆਰੀ ਵੀ ਚਿਰਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਆਰੀ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਪੱਕੇ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਪਿੱਤਲ

ਦੀ ਰਿਬ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਰੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਆਇਤਾਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਿੱਚ 1.75 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 2.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਲੇਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 250 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 450 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੰਦੇ ਸਮਾਨ ਤਿਕੋਣੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੰਦੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਭਾਗ ਦੰਦਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 75° ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਤਿਰਛਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਦ ਮੁੱਠੇ ਵਾਲੀ ਆਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਠਾ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਬੈਂਚ (ਠੀਹਾ) ਤੇ ਲੰਬੇ ਦਾਅ ਚਲਾਈ ਦਾ ਸਕੇ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 25 ਏ ਅਤੇ ਬੀ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਆਰੀ ਆਮ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜੋੜ (ਚੂਲਾਂ) ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

5. ਡਵਟੇਲ ਸਾਮ :

ਇਹ ਟੈਨਨ ਸਾਮ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮੁੱਠਾ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਵਟੇਲ ਆਰੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 200 ਤੋਂ 250

ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਿੱਚ 1 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 1.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀਆਂ ਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇਸ ਦੇ ਦੰਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਸੱਜੇ ਖੱਬੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਕੋਰੇ ਨਾਲ ਤਿੱਖਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਦੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਰਹੇ ਬਰ (Burr) ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 26।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰੀਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3.6.1 (ਅ) ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਆਰੀ :

ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਆਰੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਪਤਲਾ ਅਤੇ ਤੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰੀ ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਤੰਗ ਬਲੇਡ ਕਾਰਨ ਲੱਕੜ ਦੇ ਚੀਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(i) ਕੰਪਾਸ ਸਾਅ :- ਇਸ ਆਰੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਤੰਗ ਅਤੇ ਟੇਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 300 ਤੋਂ 450 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮੁੱਠਾ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੰਦੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਭਾਗ ਦੰਦਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 90° ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਤਿਰਛਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

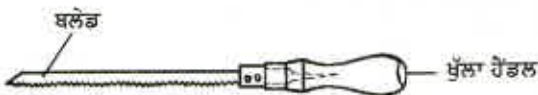
ਚਿਤਰ ਨੰ: 27

ਕਈ ਕੰਪਾਸ ਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਪ ਦੇ ਤਿੰਨ ਛੇਕਦਾਰ ਬਲੇਡ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 27।

ਵਰਤੋਂ :- 1. ਇਹ ਆਰੀ ਇੱਕ ਛੇਕ ਰਾਹੀਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅੰਦਰਵਾਰ ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅੰਦਰਵਾਰ (ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀ ਆਰੀ ਨਾ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ) ਸਿੱਧੇ ਚੀਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

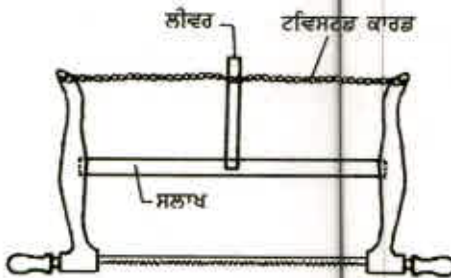
(ii) ਪੈਡ ਸਾਅ :- ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ ਕੰਪਾਸ ਸਾਅ ਨਾਲੋਂ ਤੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ 9 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਠਾ ਛੇਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰੀ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਮੁੱਠੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਕੇ ਦੋ ਪੇਚਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੇ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੰਦੇ ਕੰਪਾਸ ਆਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 28।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 28

- ਵਰਤੋਂ :- 1. ਇਹ ਚਾਬੀ ਲਾਉਣ ਲਈ ਛੇਕ ਕੱਢਣ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
2. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਤਿੱਖੀਆਂ ਤੇ ਟੇਢੀਆਂ ਗੋਲਾਈਆਂ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀਆਂ ਆਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ।

(iii) ਬੋ-ਸਾਅ :- ਇਸ ਆਰੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਲੱਗਭੱਗ 300 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ, 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਮਿ.ਮੀ. ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਲੇਡ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਜਾਂ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਣੇ ਚੋਖਟੇ (ਫਰੇਮ) ਵਿੱਚ ਜੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਸੀ ਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰੱਸੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਲੱਗਭੱਗ 2000

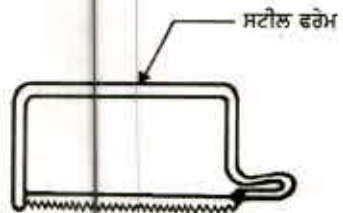

ਚਿਤਰ ਨੰ: 29

ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਡੰਡੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲੀਵਰ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ (ਤਣ ਕੇ) ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੀਵਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਭਾਵ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਉਤਲੇ ਸਿਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਲੇਡ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਡੰਡੀ ਸਹਾਇਕ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰੱਸੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਾ ਜਾਵੇ ਭਾਵ ਢਿੱਲੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 29।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਗੋਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮੋਟੀ ਲੱਕੜ ਕੱਟਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(iv) ਕੋਪਿੰਗ ਸਾਅ :- ਇਸ ਆਰੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਸਟੀਲ ਦੇ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਲੇਡ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰੀ ਦੇ ਦੰਦੇ ਬੜੇ ਖੁਰਦਰੇ ਰੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 30।

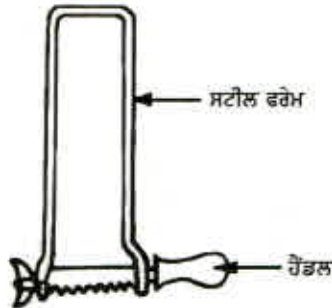

ਚਿਤਰ ਨੰ: 30

ਵਰਤੋਂ :-1. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

2. ਇਹ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਭਾਵ ਪਲਾਈਵੱਡ ਵਰਗੀ ਪਤਲੀ ਲੱਕੜ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਛੇਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਚੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(v) ਫਰੈਟ ਸਾਖ :- ਇਸ ਆਗੀ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 120 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ ਸਟੀਲ ਦੇ ਲੰਬੇ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਜੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਫਰੇਮ 300 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 500 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲੰਬੇ ਫਰੇਮ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਬ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਕੇ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰੇਮ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਆਗੀ ਦੇ ਮਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 31।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 31

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਆਗੀ ਨੂੰ ਪਲਾਈਵੱਡ ਵਿੱਚ ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

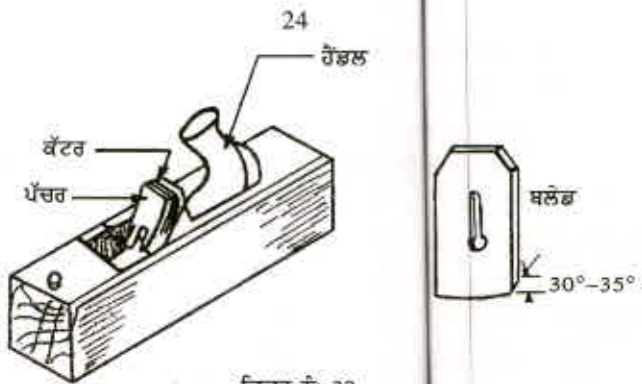
3.6.2 (ੳ) ਰੰਦਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੱਜ਼ਾਰ :

ਇਹ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪੱਤੀ 45° ਤੋਂ 48° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਤਲ ਦੇ ਪਾਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਪਤਲਾ ਛਿਲਕਾ ਲਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਲੱਕੜ ਪੱਧਰੀ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(i) ਲੱਕੜ ਦਾ ਵੱਡਾ ਰੰਦਾ :- ਵੱਡੇ ਰੰਦੇ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-

(ੳ) ਬਾਡੀ ਜਾਂ ਸਟਾਕ :- ਇਸ ਦਾ ਸਟਾਕ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਆਮ ਲੰਬਾਈ 350 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 450 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦਾ ਚੌੜਾ ਭਾਗ 60 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 70 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰ ਪਾਰ ਇੱਕ ਛੇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਭਾਗ ਤਲ ਤੋਂ 45° ਤੋਂ 48° ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਫਿੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੇਕ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕਟਰ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਂਪ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਚਰ ਫਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੰਦੇ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਤਲ ਬਿਲਕੁੱਲ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਪੱਧਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ:

32।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 32

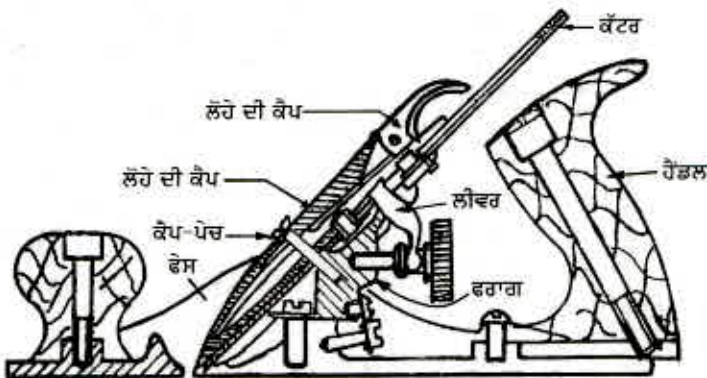
- (ਅ) ਮੁੱਠਾ :- ਇਹ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਮੋਹਗਿਲੀ ਲੱਕੜ (ਇੱਕ ਅਮਰੀਕਨ ਲੱਕੜ) ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਛੋਕੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਜੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਲ ਦਾ ਵਿਉਂਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੇ ਜੋਰ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜੋਰ ਸਿੱਧਾ ਕਟਰ ਤੇ ਪਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੰਦਾ ਚਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤਾ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਭਾਵੇਂ ਰੰਦਾ ਚਲਾਉਣਾ ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (ਬ) ਕਟਰ ਜਾਂ ਬਲੇਡ :- ਕਟਰ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕਾਸਟ-ਸਟੀਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਟਰ 50 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਟਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਾ ਮਾਮੂਲੀ ਗੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਮੋਟਾ ਛਿਲਕਾ ਅਤੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਛਿਲਕਾ ਉੱਤਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਟਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਾ ਲੱਗਭੱਗ 25° ਤੋਂ 30° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਗਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਦੇ ਕੋਣ 30° ਤੋਂ 35° ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਤੇ ਲੱਗਾ ਪੇਚ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਰੰਦੇ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕੱਚੀ ਲੱਕੜ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਲ ਤੋਂ 1.2 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪੱਕੀ ਲੱਕੜ ਲਈ ਇਹ 0.7 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੈਪ ਤੇ ਲੱਗੇ ਪੇਚ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (ਸ) ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ :- ਇਸ ਨੂੰ ਬੈਕ ਆਇਰਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਈਲਡ ਸਟੀਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਟਰ ਦੀ ਝਿਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਚ ਰਾਹੀਂ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਹੇ ਦੀ ਇਹ ਕੈਪ ਕਟਰ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿੱਥ ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਤੋਂ 1.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 4.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਦੀ ਵਿੱਥ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਰਫ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਲੱਕੜ ਦੇ ਲੰਬੇ ਛਿਲਕੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੱਕੜ ਦਾ ਤਲ ਸਾਫ਼ ਰਹਿ ਸਕੇ।

ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿਰੇ ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਗੋਲਾਈ (30 ਮਿਲੀਮੀਟਰ) ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਿਰਾ ਕਟਰ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਨੂੰ ਕਟਰ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਭਾਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕਟਰ ਚਿੜ-ਚਿੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(ਹ) ਪੱਚਰ :- ਪੱਚਰ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੰਦੇ ਦੀ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਤਲਬ ਲਈ ਰੱਖੇ ਸੁਰਾਖ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ii) ਲੋਹੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਰੰਦਾ :- ਇਸ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਚਿਤਰ ਨੰ: 33)

(ੳ) ਬਾਡੀ ਜਾਂ ਸਟਾਕ :- ਰੰਦੇ ਦੀ ਬਾਡੀ ਗਰੇ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ 355 ਤੋਂ 380 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 60 ਤੋਂ 70 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੰਦੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੂੰਹ 50 ਤੋਂ 60 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਲੰਬਾ ਅਤੇ 4 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੱਲ ਤੋਂ ਝਿਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ 45° ਤੋਂ 47° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਟਰ ਦੀ ਸੀਟ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇ। ਬਾਡੀ ਦਾ ਤਲ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਪੱਧਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਭਾਗ ਤਲ ਤੋਂ 90° ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 33

(ਅ) ਨੌਬ ਅਤੇ ਹੈਂਡਲ :- ਇਸ ਦੀ ਨੌਬ ਅਤੇ ਹੈਂਡਲ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਜਾਂ ਮਹੋਗਿਨੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੰਦੇ ਦੀ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਕਟਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰੰਦਾ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਪਾਲਿਸ਼ ਦਾ ਕੋਟ ਕਰਕੇ ਚਮਕੀਲਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ੲ) ਕਟਰ :- ਲੋਹੇ ਦੇ ਰੰਦੇ ਦੇ ਕਟਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਟਰ ਦੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਟਿਪ (Cutting Tip) ਅਲਾਇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਭਾਗ ਲੋਹੇ-ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਟਰ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਤ ਕਟਰ (Composite Cutter) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਟਰ ਵਿੱਚ ਝਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਚ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਟਰ ਦੇ ਫੇਸ ਸਮਾਨ-ਅੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ 2.25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਨੂੰ 25° ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬੇਵਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਟਰ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਲੱਗਭੱਗ 0.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਟਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ 187 ਤੋਂ 203 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ 49.75 ਤੋਂ 60.25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਸ) ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ :- ਇਹ ਸਟੀਲ (0.45% C) ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੰਦਾਈ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਲੰਬੇ ਛਿਲਕੇ ਤੋੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਟਰ ਦੀ ਚਿੜ-ਚਿੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਟਰ ਦੀ ਝਿਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪੇਚ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਹ) ਫਰਾਗ :- ਫਰਾਗ ਨੂੰ ਰੰਦੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨੇਮ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੰਦੇ ਦੀ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡੱਡੂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਕ) ਟੇਢੀ ਮਿਲਾਨ ਲਈ ਲੀਵਰ (Lateral Adjustment Lever) :- ਇਹ ਕਟਰ ਦੀ ਕਟਿੰਗ ਧਾਰ ਨੂੰ ਟੇਢੀ ਮਿਲਾਨ ਲਈ 1.5° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਰੰਦੇ ਦੇ ਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਰੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰੀ ਨਾਲ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਰੰਦਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(iii) ਗੁਟਕਾ ਰੰਦਾ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵੰਡੇ ਰੰਦੇ ਵਰਗਾ ਛੋਟਾ ਰੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੰਦੇ ਦੀ ਬਾਡੀ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਜਾਂ ਮਹੋਗਿਨੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 200 ਤੋਂ 250 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਰੰਦੇ ਦੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਮਾਮੂਲੀ ਗੋਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰੰਦਾਈ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਤਲ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਪਾਉਣ। ਇਸ ਰੰਦੇ ਨੂੰ ਹੌਂਡਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਕਟਰ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਟਰ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 45 ਤੋਂ 60 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਲੰਬਾਈ 170 ਤੋਂ 203 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਟਰ ਦਾ ਸਿਰਾ 25°

ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਨੂੰ 0.4 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 0.8 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਕਟਰ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ

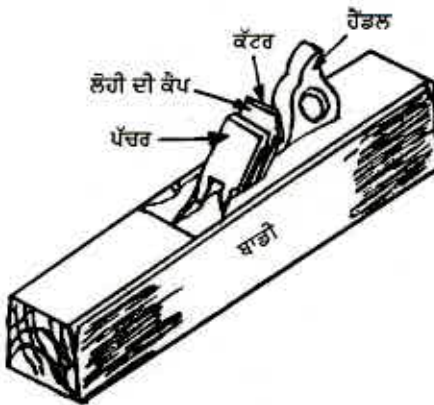

ਚਿਤਰ ਨੰ. 34

ਪੇਚ ਨਾਲ ਕਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਚਰ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 34।

ਵਰਤੋਂ :- ਗੁਟਕਾ ਰੰਦਾ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਰੰਦੇ ਨਾਲ ਰੰਦਾਈ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(iv) **ਬੁਲੰਦੀ ਰੰਦਾ** :- ਇਹ ਵੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਰੰਦੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਾਡੀ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਧਾਤ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 500 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 750 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰ ਸਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 35

ਇਸ ਦਾ ਕਟਰ 197 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 208 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਲੰਬਾ ਅਤੇ 60 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 66 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਟਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਗੋਲ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੈਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੀ ਪੱਚਰ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਜਾਂ ਮਹੋਗਿਨੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੰਦ ਰੋਡਲ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 35।

- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਇਹ ਵੱਡੇ ਰੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲੱਕੜ ਰੰਦਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਸਫ਼ਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.6.2 (ਅ) ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਰੰਦੇ :

ਇਹ ਰੰਦੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੋਲ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :-

- (1) ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਦਾ :- ਇਸ ਦਾ ਸਟਾਕ ਚਪਟਾ ਜਾਂ ਗੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

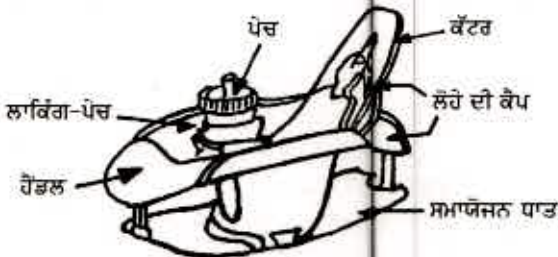
ਇਹ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਲੋਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਟਰ ਵਿੱਚ ਪੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਟਰ 37.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 113 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 35 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 52.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਟਰ ਲੋਕੜ ਤੇ ਪੱਧਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 36।

- ਵਰਤੋਂ :- 1. ਚਪਟੇ ਫੇਸ ਵਾਲਾ ਰੰਦਾ ਲੋਕੜ ਦਾ ਕੁੱਝਾ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੋਲ ਫੇਸ ਵਾਲਾ ਰੰਦਾ ਲੋਕੜ ਦਾ ਕਮਾਨੀਦਾਰ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਇਹ ਤੰਗ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 36

(2) ਕੰਪਾਸ ਰੰਦਾ :- ਇਹ ਕੁੱਝੇ ਤਲ ਵਾਲਾ ਰੰਦਾ ਲੋਕੜ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਧਾਤ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਲੇ ਨੂੰ ਕਮਾਨੀ ਜਾਂ ਕੁੱਝੀ ਗੋਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਲ ਅਨੁਸਾਰ ਐਡਜਸਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੰਦੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 250 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਟਰ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 35 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਲੰਬਾਈ 113 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 37।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 37

- ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਰੰਦਾ ਕੇਵਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੋਲਾਈ ਅੱਧੇ ਚੱਕਰ ਜਿੰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੋਵੇ।

3.6.2 (ੲ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਲਈ ਰੰਦਾ :

ਇਹ ਰੰਦੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

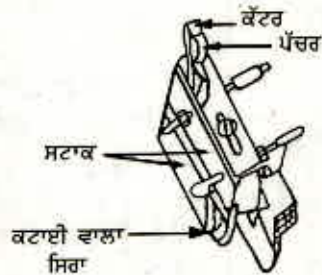
(1) ਪਤਾਮੀ ਰੰਦਾ :- ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਣੇ ਰੰਦੇ ਦਾ ਸਟਾਕ 200 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਤ ਤੋਂ ਬਣੇ ਰੰਦੇ ਦਾ ਸਟਾਕ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੱਚਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕਟਰ ਸਟਾਕ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਜਿੰਨਾ ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਟਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟੇਵੀ ਝਿਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੌਰਸ ਮੂੰਹ ਵਾਲੇ ਤਲ ਵਿੱਚ। ਪਹਿਲੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜ਼ੋਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟਰ ਚਿੜ-ਚਿੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 38।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 38

- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦਾ ਤਿਕੋਣਾ ਸਿਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਸ ਰੰਦੇ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਝੀਰੀ ਰੰਦਾ :- ਇਹ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਤੰਗ ਤਲੇ ਨੂੰ ਧਾਤ ਦੀ ਪੱਤੀ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰੰਦੇ ਨਾਲ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 16 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਦੇ ਲੰਬੇ ਕਟਰਾਂ ਦਾ ਸੈੱਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਝਿਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੰਦੇ ਨਾਲ ਝਿਰੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਪਣ ਵਾਲੀ ਗੋਜ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਠੀਕ ਡੂੰਘਾਈ ਵਾਲੀ ਝਿਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਟਰ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 39।

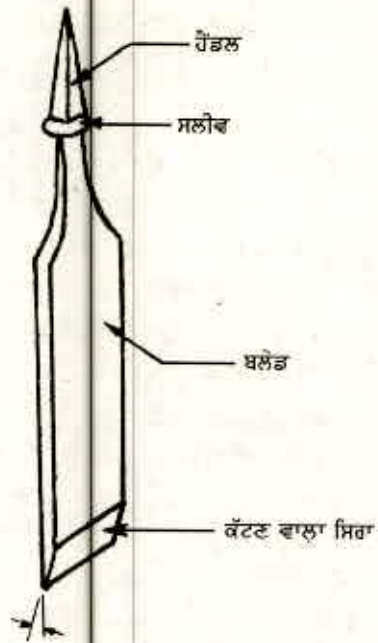

ਚਿਤਰ ਨੰ: 39

- ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਰੰਦਾ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਝਿਰੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

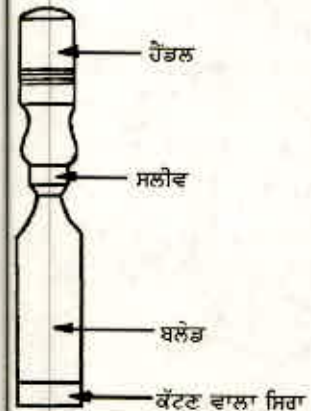
3.6.3 ਸੱਥੀਆਂ :

ਸੱਥੀ ਦੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ੳ) ਦਸਤਾ ਤੇ (ਅ) ਬਲੇਡ। ਹੈਂਡਲ ਨੂੰ ਸੱਥੀ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੀ ਨੌਕ ਤੇ ਜੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੈਂਡਲ ਉੱਤੇ ਪਿੱਤਲ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਸੰਮ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਮੋਟਾਈ 1.2 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 1.6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੱਥੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ (1.0-1.2 %C) ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਭਾਗ ਤੋਂ ਅੱਧ ਤੱਕ ਪਾਣ ਦੇ ਕੇ ਸਖ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਰੜਾਈ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੈਂਡਲ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 40।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 40

(1) ਫਰਮਰ ਸੱਥੀ :- ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 120 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 165 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ 30 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 50 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਥੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਚੌਰਸ ਮੁਨਾਰੇ ਵਰਗੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਥੀ ਦੀ ਨੌਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੌਕ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਮੁੱਠੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨੌਕ ਹੈਂਡਲ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਬਲੇਡ ਆਇਤਾਕਾਰ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਾ 25° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਗਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 41।

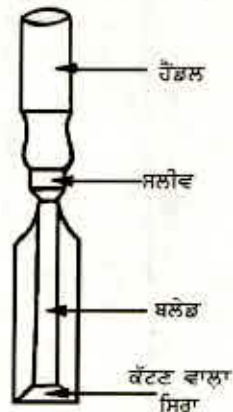

ਚਿਤਰ ਨੰ: 41

ਵਰਤੋਂ :- 1. ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫਾਲਤੂ ਲੱਕੜ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਆਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਲੱਕੜੀ ਛਿੱਲਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

(2) ਡਵਟੇਲ ਸੱਥੀ :- ਇਹ ਫਰਮਰ ਸੱਥਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਟੋਢੇ ਸਿਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਲੇਡ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਤੰਗ ਝੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਘ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਫਰਮਰ ਸੱਥੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਥੀ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 38 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 42।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 42

ਵਰਤੋਂ :- 1. ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜੋੜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਲਕੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਆਮ ਸੱਥੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ।

2. ਇਸ ਨੂੰ ਡਵਟੇਲ ਸਾਕਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

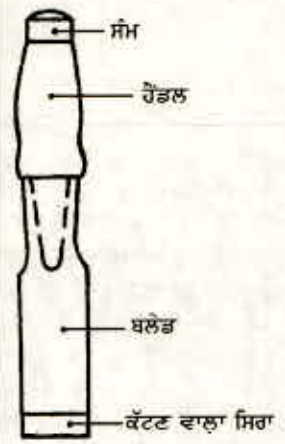
(3) ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਸੱਥੀ :- ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਸੱਥੀ ਦਾ ਬਲੇਡ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਰਾਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 19 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੀ ਵਾਸ਼ਰ ਸੱਥੀ ਦੀ ਨੋਕ ਅਤੇ ਹੈਂਡਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੱਥ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਸ਼ਰ ਨਾਲ ਧੜਕਣ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ, ਭਾਵ ਇਹ ਸ਼ਾਕ ਐਬਜ਼ਾਰਬਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਥੀ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 2 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਆਮ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੱਥੀ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 4 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 16 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 43।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 43

(4) ਸਾਕਟ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਸੱਥੀ :- ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਸਿਰਾ ਸਾਕਟ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਸੱਥੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇਸ ਦੀ ਨੋਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਾਕਟ (ਸੰਮ) ਵਿੱਚ ਫਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਥੋੜੇ ਦੀ ਚੋਟ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ ਦੂਜੀਆਂ ਸੱਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਮੋਟਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹਥੋੜੇ ਦੀ ਚੋਟ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਸੱਥੀ ਦੀ ਆਮ ਚੌੜਾਈ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 50 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 44।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 44

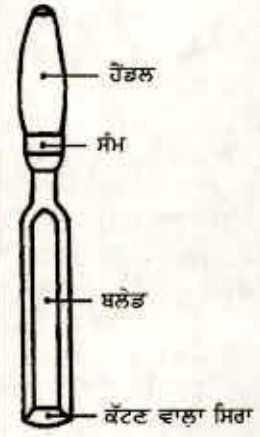
- ਵਰਤੋਂ :-
1. ਇਸ ਨੂੰ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਹ ਗੱਡਿਆਂ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3.6.4 ਨੈਂਹੋ :

ਨੈਂਹੋ ਸੱਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਰ ਕੇਵਲ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਲ ਕੁੱਝੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(1) ਸਕਰਾਈਬਿੰਗ ਨੈਂਹੋ :- ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ ਅੰਦਰੋਂ ਪੱਧਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਛਿੱਲਣ ਅਤੇ ਸਕਰਾਈਬ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲਾ ਨੈਂਹੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 38 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 45।

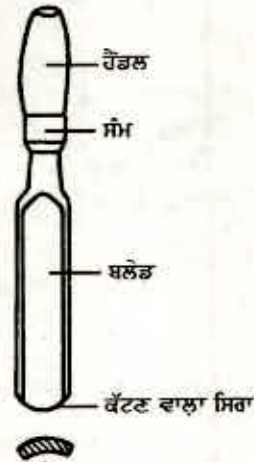
ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਾਨੀਦਾਰ ਤਲ ਅਤੇ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਜੋੜ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

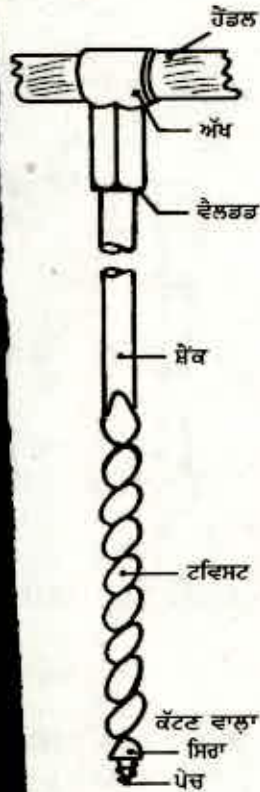
ਚਿਤਰ ਨੰ: 45

(2) ਕਾਰਵਿੰਗ ਨੈਹਾਂ :- ਇਸ ਦਾ ਬਲੇਡ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਪੱਧਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲਾ ਨੈਹਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 38 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 46।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਫਾਉਂਡਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਰ ਬਕਸਿਆਂ ਦੇ ਗੋਲਾਈ-ਦਾਰ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 46

ਚਿਤਰ ਨੰ: 47

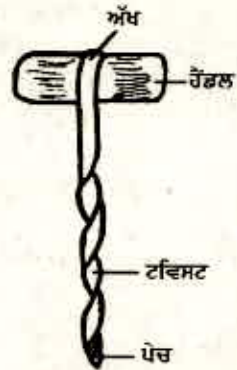
3.6.5 ਛੇਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :

ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੇਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬ੍ਰੇਟੀ ਦੇ ਕੁਲ ਔਜ਼ਾਰ ਹੇਠ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(1) ਵਰਮਾ (Auger) :- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੈਕ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਜਾਂ ਔਜ਼ਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਲਾਏ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਕ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਟਵਿਸਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਦੀ ਕੁੱਟ ਕੇ ਅੱਖ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਹੋਂਡਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੈਕ ਨੂੰ ਪਾਣ ਦੇ ਕੇ ਸਖਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਮੇ ਦਾ ਅੱਖ ਵਾਲਾ ਸਿਰਾ ਮਾਈਲਡ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਵੈਲਡਿੰਗ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੈਕ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਆਮ ਸਾਈਜ਼ 6 ਮਿ:ਮੀ: ਤੋਂ 66 ਮਿ:ਮੀ: ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ 6 ਮਿ:ਮੀ: ਤੋਂ 66 ਮਿ:ਮੀ: ਤੱਕ ਵਿਆਸ ਵਾਲੇ ਸੁਰਾਖ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 47।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

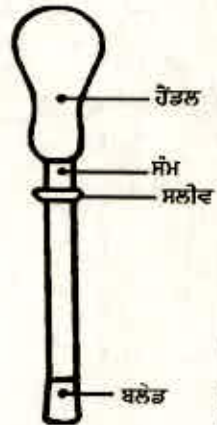
(2) ਗਿਰਮਟ ਵਰਮਾ :- ਇਸ ਦੀ ਵਲਦਾਰ ਸ਼ੈਕ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ਪਿੱਛੇ ਦੱਸੇ ਵਰਮੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਚੂੜੀਆਂ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੈਕ ਦਾ ਦੁਸਰਾ ਸਿਰਾ ਕੁੱਟ ਕੇ ਅੱਖ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 48।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 48

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਮੇਖਾਂ ਅਤੇ ਪੇਚ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਛੇਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਬਰਾਡਾਲ :- ਇਹ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਕੁੱਟ ਕੇ ਚਪਟਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਚੌਰਸ ਚੂੜੀਦਾਰ ਨੋਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਕ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਵੈਰੂਲ ਨਾਲ ਜੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੇਕ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਲਟ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਕੇ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਧਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 49।

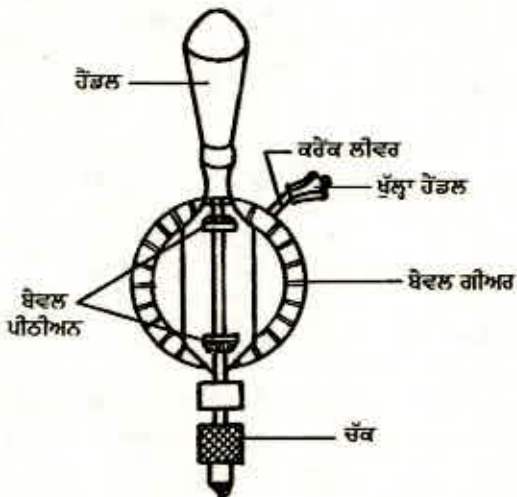

ਚਿਤਰ ਨੰ: 49

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਦਸਤੀ ਵਰਮਾ :- ਇਸ ਵਰਮੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੈਵਲ ਨੋਕਾਂ, ਇੱਕ ਬੈਵਲ ਗੀਅਰ, ਚੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰੇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹੈਂਡ ਨਾਲ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੀਖ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਬੈਵਲ ਨੋਕਾਂ ਫਰੇਮ ਤੇ ਲੱਗ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਬੁਬ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੱਕ ਸੀਖ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਵਲ ਗੀਅਰ ਨੂੰ ਕਰੈਂਕ ਲੀਵਰ ਨਾਲ ਉਸ ਪੁਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ

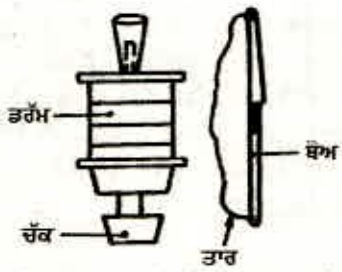
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਫਰੇਮ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਂਡਲ ਧੁਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੇਟਵੇਂ ਦਾਅ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਵਲ ਗੀਅਰ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਪਈ ਝਿਰੀ ਰਾਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਵਰਮੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰੈਂਕ ਲੀਵਰ ਜੋ ਕਿ ਬੈਵਲ ਗੀਅਰ ਨਾਲ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਕ ਦੇ ਨੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਨੋਕਾਂ ਬੈਵਲ ਗੀਅਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਬਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 50।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 50

ਵਰਤੋਂ :- ਦਸਤੀ ਵਰਮਾ 1.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 9 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਦੇ ਛੇਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਦੇਸੀ ਵਰਮਾ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬੜਾ ਪੁਰਾਣਾ ਔਜ਼ਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਵੀ ਮਿਸਤਰੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰੱਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਾਣੀ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਵਰਮੇ ਦੇ ਬਿਟ ਨੂੰ ਪਕੜਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕ, ਡਰੱਮ ਬੱਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 51।

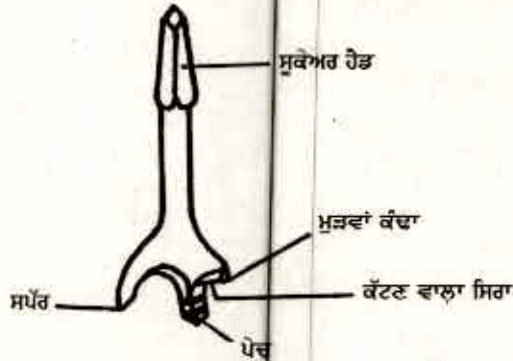

ਚਿਤਰ ਨੰ: 51 (ਏ) ਚਿਤਰ ਨੰ: 51 (ਬੀ)

3.6.6 ਵਰਮਿਆਂ ਦੇ ਬਿਟ :

ਇਹ ਬਿਟ ਰੈਚਟ ਬਰੇਸ ਵਰਮੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਛੇਕ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 7 ਏ

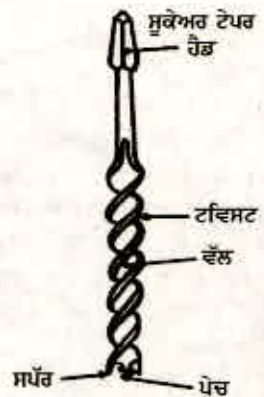
(ੳ) ਸੈਂਟਰ ਬਿਟ :- ਇਹ (0.7% C) ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਪੇਚ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਛੇਕ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੱਛੇ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 52

ਮੁੜਵਾਂ ਸਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਚੌਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਬਰੇਸ ਦੇ ਚੱਕ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰ ਬਿਟ ਦਾ ਆਮ ਸਾਈਜ਼ 5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 50 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 52।

(ਅ) ਆਗਰ ਬਿਟ (Auger Bit) :- ਇਹ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਜਾਂ ਟੂਲ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਲਦਾਰ ਸੀਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨੋਕ ਪੇਚਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਫਰ (Spurs), ਦੋ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਅਤੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਲਦਾਰ ਹਾਬੀਆ (Flutes) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਚਪਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਗਰ ਬਿਟ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 28 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 220 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 53।

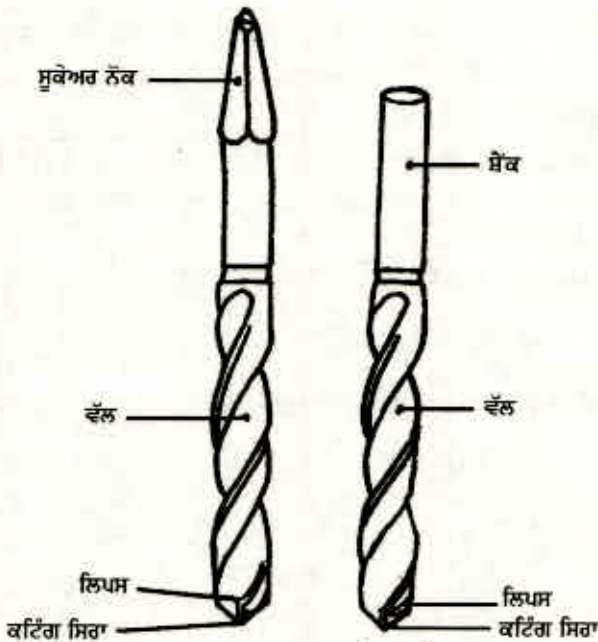
ਚਿਤਰ ਨੰ: 53

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਬਿਟ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਡੂੰਘੇ ਛੇਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ੲ) ਵਲਦਾਰ ਵਰਮਾ (Twist Drill) :- ਇਹ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਾਬੀਏ (Flutes) ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲੀ ਪੇਚਦਾਰ ਨੋਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਹਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੇਕ ਦਾ ਬੁਰਾਦਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬੈਂਕ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

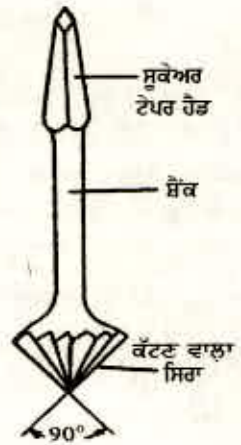
(1) ਸਿੱਧੀ ਬੈਂਕ :- ਇਸ ਬੈਂਕ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵੀ ਵਰਮੇ ਦੇ ਘੇਰੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤੀ ਵਰਮੇ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਟੇਪਰ ਸਿਰ ਵਾਲੀ ਚੌਰਸ ਬੈਂਕ :- ਇਹ ਰੈਚਟ ਬਰੇਸ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 54।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 54

(ਸ) ਕਾਊਂਟਰਸਿੰਕ ਬਿਟ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ ਬਿਟ :- ਇਹ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਜਾਂ ਟੂਲ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੈਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਕੋਨੀਕਲ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਣ 90° ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕੋਨੀਕਲ ਤਲ ਦੇ 7 ਤੋਂ 13 ਤੱਕ ਕੁੱਝ ਸਿਰੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਦਾ ਸਿਰ ਚੌਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੇਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 55।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 55

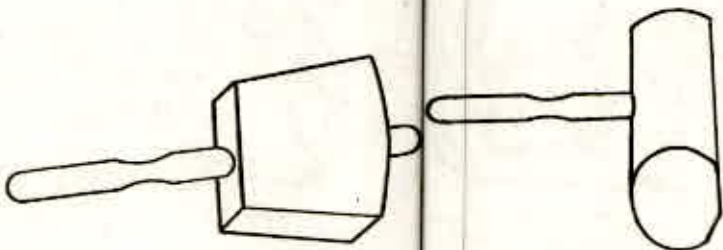
ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਛੇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਚਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚਾਣ ਲਈ ਸੀਟ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.7 ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :

ਜਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰ ਸੱਥੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਧੂ ਸਟਾਕ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਮੇਖਾਂ ਅਤੇ ਪੇਚ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

3.7.1 ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਥੌੜਾ :

ਇਹ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੰਦੀ ਹੋਈ ਕਿੱਕਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਫੇਸ 100 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 180 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

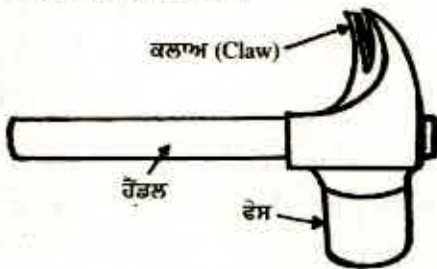
ਚਿਤਰ ਨੰ: 56 (ਏ)

ਚਿਤਰ ਨੰ: 56 (ਬੀ)

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਸੱਥੀਆਂ ਤੇ ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ, ਤਾਕੀਆਂ, ਮੋਜ਼ ਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵੇਲੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.7.2 ਪੰਜੇ ਵਾਲਾ ਹਥੋੜਾ :

ਇਹ ਹੇਂਟ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਪੰਜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਾਸਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੋਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਤਿਰਛਾ (ਟੇਵਾ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਅੱਖ ਅੰਡੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿੱਕਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹੋਂਡਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਥੋੜੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਭਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 150 ਗਰਾਮ ਤੋਂ 700 ਗਰਾਮ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 57।

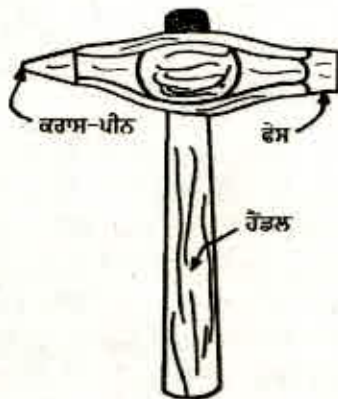

ਚਿਤਰ ਨੰ: 57

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੋਖਾਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.7.3 ਕਰਾਸ-ਪੀਨ ਹਥੋੜਾ :

ਇਹ ਵੀ ਹੇਂਟ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਪੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿੱਕਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹੋਂਡਲ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪੀਨ ਹੋਂਡਲ ਉਲਟ ਪਾਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਥੋੜਾ ਹੌਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 125 ਗਰਾਮ ਤੋਂ 250 ਗਰਾਮ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 58।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 58

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਹਥੋੜਾ ਛੋਟੀਆਂ ਮੋਖਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਠੋਕਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

3.7.4 ਮੇਖਾਂ ਠੋਕਣ ਵਾਲਾ ਪੰਚ :

ਇਹ ਮੀਡੀਅਮ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਟੇਪਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠੋਕਣ ਵਾਲਾ ਬਿੰਦੂ ਗੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਨਰਲਡ (ਖੁਰਦਬਾ) ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਕੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਤਿਲੁਕੇ ਨਾ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 0.8 ਮਿ:ਮੀ: ਤੋਂ 4 ਮਿ:ਮੀ: ਤੱਕ ਸਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 59।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 59

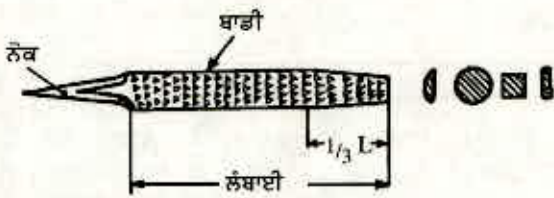
ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪੰਚ ਮੇਖ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਪੱਕਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਨੀਚਰ ਤੇ ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.8 ਜਾਬ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ (Finishing Tools) :

ਜਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ, ਜੋੜਾਂ, ਗੋਲਾਈ ਅਤੇ ਚੈਮਫਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਟੂਲਜ਼ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੁਝ ਔਜ਼ਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

3.8.1 ਖਟਰੇਤ :

ਇਹ ਕਾਸਟ ਸਟੀਲ (1.0% C) ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਰੇਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਸਟਰਡ ਕੱਟ, ਸੈਕੰਡ ਕੱਟ ਅਤੇ ਸਮੂਥ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਸਟਰਡ ਭਾਗ ਨੂੰ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਗ ਰਗੜਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਖੁਰਦਗੀ ਸ਼ਕਲ ਜਲਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੂਥ ਭਾਗ ਕੰਮ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਕੱਟ ਨੂੰ ਰਫ਼ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਨੋਕ ਚੌਰਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਣੀ ਹੱਥੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਟਰੇਤ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਭਾਗ ਗੋਲ, ਅੱਧ-ਗੋਲ, ਤਿਕੋਨਾ ਅਤੇ ਚੌਰਸ ਕਰਾਸ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗੋਲ, ਅੱਧ-ਗੋਲ ਅਤੇ ਚੌਰਸ ਖਟਰੇਤਾਂ ਦੇ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਮਿਟਾਈ ਭਾਗ ਤੇ 1/3 ਲੰਬਾਈ ਉੱਤੇ ਚੂੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 60

ਹਨ ਅਤੇ ਤਿਕੋਨੇ ਅਤੇ ਚਪਟੇ ਖਟਰੇਤ ਤੇ ਕੋਈ ਚੂੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਆਮ ਸਾਈਜ਼ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਲਈ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 350 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 60।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਤੇ ਰਫ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚੌਰਸ ਖਟਰੇਤ, ਚੌਰਸ ਛੇਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਲ ਖਟਰੇਤ; ਗੋਲ ਛੇਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਧਰੇ ਖਟਰੇਤ; ਚਪਟੇ ਅਤੇ ਗੋਲ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧ-ਗੋਲ ਖਟਰੇਤ ਪੱਧਰੇ, ਕੁੱਥੇ ਅਤੇ ਕਮਾਣੀਦਾਰ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

3.8.2 ਸਕਰੈਪਰ :

ਇਹ ਟੂਲ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ, ਚੌੜਾਈ 80 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਮੋਟਾਈ 1.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਲੰਬੇ ਪਾਸੇ ਮਾਮੂਲੀ ਖਰਖਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰਾ ਬਣ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਰੰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਧਰੇ ਤਲ ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਲ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਸਕਰੈਪਰਾਂ ਨੂੰ ਹੈਂਡਲ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਟਕੇ ਰੰਦੇ ਵਾਂਗ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਜੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਜੜੇ ਸਕਰੈਪਰਾਂ ਨੂੰ

ਚੱਪਟਾ a

ਉੱਤਲ b

ਅਵੱਤਲ b

ਚਿਤਰ ਨੰ: 61

ਕੈਬਨਿਟ ਸਕਰੈਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੋਲਾਈ ਵਾਲੇ ਤਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕਰੈਪਰ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਕੁੱਥਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 61।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਰੰਦੇ ਦੇ ਛੱਡੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.8.3 ਰੋਗਮਾਰ :

ਇਹ ਮਨੀਲਾ ਘਾਹ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੱਚ ਜਾਂ ਰੇਤੇ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਸਰੋਸ਼ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੋਟਾਈ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਗਮਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰ ਇਸ ਤੇ ਚਿਪਕਾਏ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਦਾਣੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 60 ਤੋਂ 400 ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 60 ਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਰੋਗਮਾਰ ਦੇ ਦਾਣੇ ਮੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਖੁਰਦਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 400 ਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਰੋਗਮਾਰ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਰੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਫਿਨਸਿੰਗ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 120, 140 ਅਤੇ 180 ਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਰੋਗਮਾਰ ਆਮ ਕੰਮ ਲਈ ਅਤੇ 200 ਤੋਂ 400 ਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਸਾਫ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 200 ਤੋਂ 400 ਕਾਊਂਟ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਰੋਗਮਾਰ ਪਾਲਿਸ਼ ਦੇ ਕੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਬੜ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਲਪੇਟ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਲ ਨੂੰ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

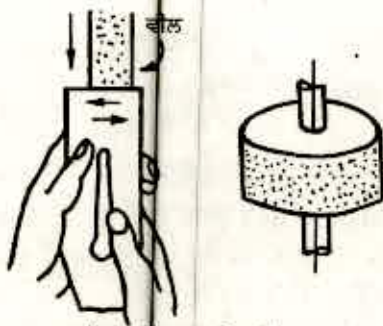
ਵਰਤੋਂ :- ਰੋਗਮਾਰ ਪਾਲਿਸ਼ ਦੇ ਕੋਟ ਲਈ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.9 ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ :

ਜਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰ ਤਰਖਾਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੁੰਢੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3.9.1 ਸਾਣ :

ਇਹ ਕਾਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ (ਰਗੜਨ ਵਾਲੀ) ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਹੀਏ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਗੜਨ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੇਤਾ, ਐਮਰੀ, ਕਾਟਰਜ਼, ਕਾਰਬੋਰੰਡਮ, ਸਿੱਲੀਕੋਨ ਆਕਸਾਈਡ ਅਤੇ ਅਲਾਕਸਾਈਡ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 62 (ਏ) (ਬੀ)

ਆਦਿ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਹ ਕੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਾਈਜ਼ ਦੀ ਦਾਣੇਦਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਬਣਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾਣੇਦਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਮਸਾਲੇ (ਰਗੜ ਜਾਂ ਸ਼ੈਲਕ ਆਦਿ) ਨਾਲ ਇੱਕਠਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਹਿਏ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰਗੜਨ ਵਾਲੇ ਕਣਾਂ ਨਾਲ ਤਿੱਖੇ ਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਤੇ ਸਾਈਜ਼ ਵੱਖਰਾ-ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਥੀ ਤੇ ਕਟਰ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਾ ਕਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ 25-30° ਕੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਕੜ ਕੇ ਸਾਣ ਤੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਣ ਦੇ ਪਹਿਏ ਦੇ ਸਮਾਨ-ਅੰਤਰ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 62 ਏ ਅਤੇ ਬੀ।

ਵਰਤੋਂ :- ਖੁੰਡੀਆਂ ਸੱਥੀਆਂ, ਕਟਰ ਅਤੇ ਪੇਚਕਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.9.2 ਪਥਰੀ :

ਪਥਰੀ ਰਗੜਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਗੜਨ ਵਾਲੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਇੱਕਠਾ ਕਰਕੇ ਆਇਤਾਕਾਰ ਬਲਾਕ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬੇ, 50 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਚੌੜੇ ਅਤੇ 25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਮੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਖੁਰਦਰਾ। ਸੱਥੀ ਜਾਂ ਕਟਰ ਦੇ ਕਟਿੰਗ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਚਪੌਟੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਰਖਦਿਆਂ ਪਥਰੀ ਤੇ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 63

ਪਤਲਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਗੜਨ ਵੇਲੇ ਰਗੜਨ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ 30-35° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਔਜ਼ਾਰ ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਥਰੀ ਤੇ ਔਜ਼ਾਰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਔਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਤਿੱਖੀ ਧਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 63।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਥੀਆਂ ਅਤੇ ਰੱਦਿਆਂ ਦੇ ਕਟਰ ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3.9.3 ਤਿਕੋਰਾ (ਤਿਕੋਟੀ ਰੇਤੀ) :

ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪ ਸਾਅ, ਸਰਕੂਲਰ ਸਾਅ, ਹੀਡ ਸਾਅ ਆਦਿ ਦੇ ਦੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਕੋਰਾ ਕਾਸਟ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹੋਂਡਲ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤਿਕੋਰਾ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 15 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਅਤੇ 100 ਤੋਂ 200 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਤਿਕੋਰੇ ਨਾਲ ਆਰੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਆਰੀ ਦੇ ਦੋ ਦੰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨੋਕਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ਨਾਲੋਂ $1\frac{1}{2}$ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ $1\frac{2}{3}$ ਗੁਣਾਂ ਤੱਕ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ ਨੰ. 64

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਆਰੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3.10. ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਦੇਖ-ਭਾਲ :

ਚੰਗੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੁੰਢੇ ਅਤੇ ਕੋਝੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘਟੀਆ ਕਾਰੀਗਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਝੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲੀਆਂ ਆਰੀਆਂ, ਖੁੰਢੀਆਂ ਸੱਥੀਆਂ, ਨੈਹੇ, ਰੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਟਰ, ਵਰਮਿਆਂ ਦੇ ਬਿਟ ਆਦਿ ਨਾਲ ਕੰਮ ਘਟੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ :

1. ਲਗਾਤਾਰ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਰੰਦੇ ਦਾ ਤਲਾ ਘਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਰੰਦੇ ਨਾਲ ਰੰਦ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
2. ਲੋਹੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਰੰਦੇ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਫਲਾਲੈਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪਟ ਕੇ ਠੀਕ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
3. ਰੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਟਰ, ਨੈਹੇ, ਸੱਥੀਆਂ ਅਤੇ ਵਰਮਿਆਂ ਦੇ ਬਿਟਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹੁੜੇ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
4. ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਸੱਥੀਆਂ, ਨੈਹੇ ਤੇ ਹੋਰ ਧਾਤ ਦੇ ਬਣੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਚੈੱਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਤੇਲ ਲਾ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
5. ਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਵੰਗ ਨਾਲ ਟੰਗ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ।
6. ਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਲਾ ਕੇ ਰੱਖੋ।
7. ਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਚੈੱਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈੱਟ ਕਰੋ।
8. ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਕ ਬੈਂਚ ਤੇ ਖਿਲਾਰ ਕੇ ਨਾ ਰੱਖੋ।

9. ਜੇਕਰ ਸੱਥੀਆਂ, ਨੈਹੋਂ ਅਤੇ ਬਿਟਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੈਕ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਔਜ਼ਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਣੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਗੜ ਨਾ ਖਾਣ।
10. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।
11. ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਥੌੜਾ, ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦਾ ਹਥੌੜਾ ਗਿਰਮਟ ਵਰਮੇ ਅਤੇ ਪੇਚਕਸ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।
12. ਪਥਰੀ ਦਾ ਰਗੜਨ ਵਾਲਾ ਪਾਸਾ ਤੇਲ ਨਾਲ ਤਿਲੁਕਵਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ।
13. ਨਿਰਮਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਪੁਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
14. ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

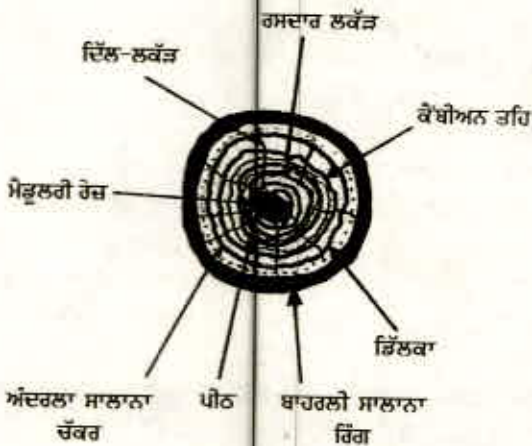
1. ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?
2. ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਨਾਪ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੱਸੋ।
3. ਰਿਪਸਾਅ ਅਤੇ ਕਰਾਸ-ਕਟ-ਸਾਅ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ?
4. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੱਥੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੱਸੋ।
5. ਸੁੰਦਰ ਚਿਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ :
 1. ਟੈਨਨ-ਸਾਅ 2. ਬੋ-ਸਾਅ 3. ਲੋਹੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਰੰਦਾ 4. ਗੁਟਕਾ ਰੰਦਾ
 5. ਰੈਚਟ ਬਰੇਸ 6. ਦਸਤੀ ਵਰਮਾ 7. ਖਟਰੋਤ 8. ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਥੌੜਾ
 9. ਫੁੱਟਾ।
6. ਔਜ਼ਾਰ ਤਿੱਖੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜਾਬ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ? ਕੇਵਲ ਨਾਂ ਦੱਸੋ।
7. ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰ ਹਨ ? ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਚਿਤਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਗਰ ਵਰਮੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।
8. ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ (Timber)

ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ, ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.1 ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਣਤਰ :

ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਦਾਅ ਵੱਲ ਕੱਟ ਕੇ ਚਿਤਰ ਨੰ: 65 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਇਸ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪਿੱਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਥ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਲੱਕੜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਗਿੱਲੀ, ਰਸਦਾਰ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਤਹਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਮਬੀਅਮ ਲੇਅਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੂੜ੍ਹੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਫਿਲਕਾ (ਬਾਰਕ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਮਬੀਅਮ ਲੇਅਰ ਤੋਂ ਪਿੱਥ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੂਲਰੀ ਰੇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 65

ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਪਿੱਥ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਸਦਾਰ ਲੱਕੜ ਵੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਰਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

4.2 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ :

ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਡੋਜੀਨਸ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਐਕਸੋਜੀਨਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਐਡੋਜੀਨਸ ਰੁੱਖ ਉਹ ਰੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਧੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਂਸ, ਸਫ਼ੈਦਾ ਅਤੇ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਆਦਿ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਲੱਕੜ ਇਮਾਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਐਕਸੋਜੀਨਸ ਰੁੱਖ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ, ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਫੈਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਭਾਵ ਤਣਾ ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਲੱਕੜ ਇਮਾਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਸੋਜੀਨਸ ਰੁੱਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਨੀਫਰਸ ਰੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਅਕਸਰ ਨੋਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੀਜ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਕੱਚੀ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਚੀਲ, ਦਿਉਦਾਰ, ਫਰ ਅਤੇ ਕੈਲ ਆਦਿ ਕੋਨੀਫਰਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਨ।

ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਡਿਸਾਈਡੂਅਸ ਰੁੱਖ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਅਕਸਰ ਚੌੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੀਜ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੱਕੀ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟਾਹਲੀ, ਕਿੱਕਰ, ਸਾਗਵਾਨ ਅਤੇ ਸਾਲ ਆਦਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਨ।

4.1 ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਣਤਰ :

ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਦਾਅ ਵੱਲ ਕੱਟ ਕੇ ਚਿਤਰ ਨੰ: 65 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪਿੱਥ (Pith) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਥ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਲੱਕੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਸਦਾਰ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੇ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਫੈਲਣ ਦਾ ਪਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਲਕੇ ਤੋਂ ਬੱਲੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਹਿ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਨਾ ਰਸਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਤਲਾ ਫਿਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੈਮਬੀਅਮ ਤਹਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਮਬੀਅਮ ਤਹਿ ਤੋਂ ਪਿੱਥ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੂਲਰੀ ਰੇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

4.2 ਆਮ ਭਾਰਤੀ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ :

4.2.1 ਚੀਲ :

ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪਾਇਨਸ ਲੈਂਗੀਫੋਲੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਨੀਫਰ ਰੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਲੱਕੜ ਦਾ ਭਾਰ 480 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 30 ਪੈਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਜੰਮੂ ਐਂਡ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਹ ਖੁਰਦਰੇ ਰੇਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਕੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰ ਵਿੱਚ ਹਲਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਗੀ (Seasoning) ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀੜਾ ਜਲਦੀ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਰੁੱਖ ਦੀ ਲੱਕੜ ਰੋਸ਼ਨਦਾਨਾਂ ਦੇ ਚੌਖਟੇ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ ਸਸਤਾ ਫਰਨੀਚਰ, ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ, ਡਰਾਇੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਮੰਜਿਆਂ ਦੇ ਚੌਖਟੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

4.2.2 ਦਿਉਦਾਰ :

ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕੌਨੀਫਰ ਰੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਡੋਟੀਅਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 560 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 35 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ, ਬਿਹਾਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਜੰਮੂ ਐਂਡ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਰੁੱਖ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਜੁੜਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਲਕੀ ਅਤੇ ਪੀਲੀ ਜ਼ਰਦ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਨਾ ਬਹੁਤੀ ਸਖਤ ਤੇ ਨਾ ਬਹੁਤੀ ਕੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੰਢਣਸਾਰ (ਪਾਏਦਾਰ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਰੇਲਵੇ ਸਲੀਪਰ, ਤਾਕੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਕਿਸਤੀਆਂ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖੰਬੇ ਅਤੇ ਛੱਤਾਂ ਲਈ ਸ਼ਤੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

4.2.3 ਕੈਲ :

ਇਹ ਵੀ ਕੌਨੀਫਰ ਰੁੱਖ ਹੈ। ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪਾਇਨਸ ਐਕਸੇਲਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 512 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 32 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਜੰਮੂ ਐਂਡ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਲਾਕੇ, ਆਸਾਮ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੇਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਕੱਚੀ ਲੱਕੜ ਹੈ। ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਹੰਢਣਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਤਲੇ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਕੇਸ, ਡਰਾਇੰਗ ਬੋਰਡ, ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਫਰਨੀਚਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

4.2.4 ਕਿੱਕਰ :

ਇਹ ਡੀਸਾਈਡ੍ਰਾਅਸ ਰੁੱਖ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸੀਆ ਅਰਾਥਿਕਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 832 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 52 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਲੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਕਠੌਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਸਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਈ ਦੀ ਨੋਕ ਵਰਗਾ ਪਤਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਗੱਡੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਹੀਏ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਤਾਕੀਆਂ, ਹਲ, ਹਥੌੜੀਆਂ ਦੇ ਹੈਂਡਲ, ਕਿੱਲੇ, ਖੰਡ ਅਤੇ ਤੇਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਰੈਬਰ, ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਅਤੇ ਖਰਾਦ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.2.5 ਹਾਲਡੂ :

ਇਹ ਇੱਕ ਡੀਸਾਈਡ੍ਰਾਅਸ ਰੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਡੀਨਾ ਕੋਰਡੀਫੋਲੀਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 640 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 40 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਬਿਹਾਰ, ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰਸਦਾਰ ਭਾਗ ਦਾ ਰੰਗ ਫਿੱਕਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਦਿਲ ਲੱਕੜ ਦਾ ਰੰਗ ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਾਦਿਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਾਰਨ ਤੇ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਲਈ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਫੁੱਟਾ, ਸੈੱਟ-ਸੁਕੇਅਰ (ਬਲੈਕ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ) ਅਤੇ ਟੀ-ਸੁਕੇਅਰ, ਡਰਾਇੰਗ ਬੋਰਡ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

4.2.6 ਅੰਬ :

ਇਹ ਡੀਸਾਈਡ੍ਰਾਅਸ ਰੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਰ 640 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 40 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਭੂਰਾ ਚਿੱਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਘਟੀਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਨਾ ਨਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਰੇਸ਼ਾ ਖੁਰਦਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਰੁੱਖ ਦੀ ਲੱਕੜ ਤਖ਼ਤੀ, ਬਗੀਚੇ ਲਈ ਫਰਨੀਚਰ, ਸੋਫਾ ਸੌਂਟ ਦੇ ਫਰੇਮ, ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ, ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ, ਸਧਾਰਨ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਰਫ ਉਸਾਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.2.7 ਪਡੋਕ :

ਇਹ ਡੀਸਾਈਡ੍ਰਾਅਸ ਰੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਰ 715 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 43 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਅੰਡੇਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਕੋਬਾਰ ਟਾਪੂਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਜੁੜਵੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਗਸਦਾਰ ਹਿੱਸਾ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਦਿਲ ਲੱਕੜ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਲੱਕੜ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਹੰਢਣਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਗਵਾਨ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਥਾਂ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੱਕੜ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕੰਮ, ਰੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ, ਫਰਨੀਚਰ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4.2.8 ਸਾਲ :

ਇਹ ਇੱਕ ਡੀਸਾਈਡ੍ਰਾਅਸ ਰੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰੀਆ ਰੋਬਸਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 864 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 54 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਆਸਾਮ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਵਲਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਗਸਦਾਰ ਲੱਕੜ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਲੱਕੜ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਬੜੀ ਸਖ਼ਤ, ਭਾਰੀ, ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਹੰਢਣਸਾਰ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੰਢਾਈ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦੀ ਤਲ ਰਫ (ਖੁਰਦਰੀ) ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤਿਆਰ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਉਂਕ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਸਦਾਰ ਭਾਗ ਨੂੰ ਕੰਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਕੀੜਾ ਛੇਤੀ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਾਰਨ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਰੇਲਵੇ ਸਲੀਪਰ, ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਛੱਤਾਂ ਲਈ ਸ਼ਤੀਰ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਈ ਨੀਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਜਿਆਂ ਦੇ ਚੌਖਟੇ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.2.9 ਸੈਮਲ :

ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 368 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 23 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਬੰਬਈ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਚੌੜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਗੁਲਾਬੀ ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਬੜੀ ਹਲਕੀ ਲੱਕੜ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੀੜਾ ਜਲਦੀ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ, ਡੱਬੀ ਦੀਆਂ ਤੀਲਾਂ, ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਪੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

4.2.10 ਬੀਬਮ (ਟਾਹਲੀ) :

ਇਹ ਡੀਸਾਈਡ੍ਰਾਸ ਰੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਬਰਸ਼ੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 800 ਤੋਂ 832 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 50 ਤੋਂ 52 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦਾ ਰੁੱਖ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਬਿਹਾਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਸੰਘਣੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰਸਦਾਰ ਭਾਗ ਦਾ ਰੰਗ ਚਿੱਟਾ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਲੱਕੜ ਦਾ ਰੰਗ ਸੁਨਹਿਰੀ/ਗੂੜ੍ਹਾ ਭੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਬੜੀ ਸਖ਼ਤ ਲੱਕੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਭੱਠੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪਕਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਅਨੇਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਨੀਚਰ, ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਤਾਕੀਆਂ, ਛੱਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਗੱਡੇ ਅਤੇ ਗੱਡੀਆਂ, ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਹੈਂਡਲ, ਵੱਡੇ ਰੰਦੇ ਦੀ ਬਾਡੀ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਈ ਨੀਹਾਂ, ਪੈਟਰਨ, ਖਰਾਦ ਦੇ ਕੰਮ, ਕੈਬਨਿਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਆਦਿ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.2.11 ਸਾਗਵਾਨ :

ਇਹ ਵੀ ਡੀਸਾਈਡ੍ਰਾਸ ਰੁੱਖ ਹੈ। ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨਾ ਐਕਟੋਨਾਗਰੋਂਡਸ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 720 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 45 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦਾ ਰੁੱਖ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਬੰਬਈ, ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਖੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਬੜੀ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਹੰਢਣਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੀੜਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਭੱਠੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਬਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਫਰਨੀਚਰ, ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਰੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਸਜਾਵਟ-ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.2.12 ਤੂਨ :

ਇਹ ਇੱਕ ਕੋਨੀਫਰ ਰੁੱਖ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਹ ਰੁੱਖ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਜੁੜਵੇਂ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੀ ਲਾਲ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਭਾਰ ਵਿੱਚ ਹਲਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਮੌਸਮ ਦਾ ਅਸਰ ਜਲਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਤੋਂ ਹਰਮੋਨੀਅਮ, ਵਾਇਲਨ, ਸਿਤਾਰ, ਪਿਆਨੋ, ਐਕੋਰਡੀਆ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੈਨਸਿਲਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.2.13 ਅਖਰੋਟ :

ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਡੀਸਾਈਡੂਅਸ ਰੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਗਲਨਜ਼ ਗੋਜ਼ੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 576 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 36 ਪੈਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਅਤੇ ਜੰਮੂ ਐਂਡ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸੰਘਣੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਰੰਗ ਹਲਕਾ ਭੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਲੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਧਾਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਨਾ ਬਹੁਤੀ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਨਾ ਬਹੁਤੀ ਨਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੰਢਣਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ

ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਾਦਿਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਭੱਠੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਵਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਵਾਰਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸੁੰਗੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਕੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ, ਰਾਈਫਲ ਦਾ ਬੱਟ, ਕੈਬਨਿਟ, ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4.2.14 ਆਬਨੂਸ :

ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 1120 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 70 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਗੋਆ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ-ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਬਰੀਕ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ-ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਬੈਂਗਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਸ ਦਾ ਕੋਂਦਰੀ ਭਾਗ ਰਸਦਾਰ ਭਾਗ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕੋਂਦਰੀ ਲੱਕੜ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਪੁਦਰਸ਼ਨੀ ਵਸਤੂਆਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਡਰਾਇੰਗ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਲਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

4.2.15 ਇੰਡੀਅਨ ਬਾਕਸ ਵੁੱਡ :

ਇਹ ਵੀ ਡੀਸਾਈਡਰੂਅਸ ਰੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਥਾਨਿਕ ਨਾਂ ਚਿਕਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਰ 588 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਮੀਟਰ ਜਾਂ 36 ਪੌਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਊਬਕ ਫੁੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ :- ਇਸ ਦੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ, ਬਿਹਾਰ, ਆਸਾਮ ਅਤੇ ਜਮੂ ਅੱਡ ਕਬਜ਼ੀਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਪਛਾਣ :- ਇਸ ਦੇ ਸੁਹਣੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਰੇਸ਼ੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਰੰਗ ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ :- ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਅਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਹਵਾ ਅਤੇ ਭੱਠੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਵਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਭੱਠੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸੰਦੂਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੂਕ, ਰੁਮਾਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੂਕ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਡਾਉਣੇ, ਜੁਮੈਟਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਫੁੱਟਾ, ਸੈੱਟ-ਸੁਕੇਅਰ, ਕੰਘੇ ਅਤੇ ਤਰਖਾਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫੁੱਟਾ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਅਸੁੱਧ ਬਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿਓ :

- (ੳ) ਐਕਸੋਜੀਨਸ ਉਹ ਰੁੱਖ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸਿੱਧੇ/ਬਾਹਰਵਾਰ ਫੈਲਦੇ ਹਨ।
- (ਅ) ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਐਕਸੋਜੀਨਸ/ਐਂਡੀਜੀਨਸ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
- (ੲ) ਦਿਉਦਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਐੱਥਾ/ਅਸਾਨ ਹੈ।
- (ਸ) ਦਿਉਦਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ/ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।
- (ਹ) ਸਾਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਲਈ ਅਢੁੱਕਵੀਂ/ਢੁੱਕਵੀਂ ਹੈ।
- (ਕ) ਸਾਲ ਦੀ ਲੱਕੜ ਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੀ/ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

2. ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਭਰੋ :

- (ੳ) ਪਿੱਥ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (ਅ) ਅੰਦਰਲਾ ਛਿਲਕਾ ਢੁਕਦਾ ਹੈ।
- (ੲ) ਕੋਨੀਫਰ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
- (ਸ) ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਲਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਹੈ।
- (ਹ) ਰਸਦਾਰ ਲੱਕੜ ਰੁੱਖ ਦਾ ਭਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (ਕ) ਤਿਆਰ ਲੱਕੜ ਰੁੱਖ ਦਾ ਭਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੋ ਜਿਹੜੀਆਂ ਹੇਠ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ :

- (ੳ) ਗੱਡੇ ਦਾ ਪਹੀਆ
- (ਅ) ਰੇਲਵੇ ਸਲੀਪਰ
- (ੲ) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਖੰਡਾ
- (ਸ) ਰੇਡੀਉ ਕੈਬਨਿਟ
- (ਹ) ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼
- (ਕ) ਘਰੇਲੂ ਫਰਨੀਚਰ
- (ਖ) ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ
- (ਗ) ਹਥੋੜਿਆਂ ਦੇ ਹੋਂਡਲ
- (ਘ) ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਤਾਕੀਆਂ

ਅਧਿਆਇ—5

ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

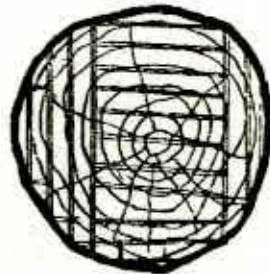
5.1 ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਿਆਰੀ :

ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਪਾਰਿਕ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਸਵਾਰਨਾ (ਪਕਾਉਣਾ) ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਤਰਖਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸੰਜਮੀ ਅਤੇ ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤੋਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਵਾਰਨ ਦੌਰਾਨ ਲੱਕੜ ਸੁੰਗੜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਪਾਰਿਕ ਨਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁੰਗੜਨ ਵਾਸਤੇ ਅਲਾਊਂਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਾਊਂਸ ਨਾਪ ਦਾ 6% ਤੋਂ 18% ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

5.2 ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਢੰਗ :

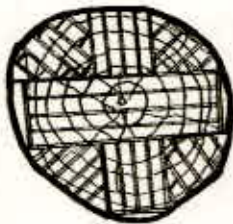
ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਿਕ ਨਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :-

(i) ਸਿੱਧੀ ਚਿਰਾਈ :- ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਆਰੇ ਰਾਹੀਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ-ਅੰਤਰ ਬਤੀਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੀਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੀਰਨ ਦਾ ਇਹ ਢੰਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਾਇਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਬਚਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਛੱਟੇ ਜਾਂ ਤਖ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਢ ਪੈਣ ਜਾਂ ਵਲ ਆ ਜਾਣ ਜਾਂ ਟੇਢੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਬ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਘਟ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਇਸ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 66

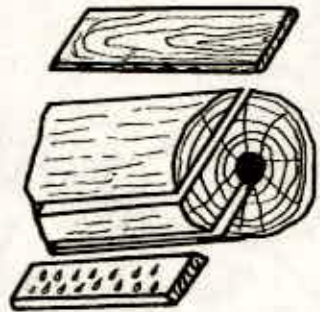
ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੀਰੀ ਗਈ ਲੱਕੜ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਵਾਲੇ ਸਸਤੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਕਿੰਗ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਭਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪੇਟੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 66)।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 67

ਚਿਤਰ ਨੰ: 68

ਚਿਤਰ ਨੰ: 69

(ii) ਸਪੱਰਸ਼ੀ ਚਿਰਾਈ :- ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਸਲੀ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਰਸ਼ੀ ਚੀਰੇ ਨਾਲ (ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਹਦੇ ਹੋਏ) ਲੌੜੀਦੇ ਵਪਾਰਿਕ ਕੰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਫੱਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਪ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਤਖ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਰਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਢੰਗ ਸਿੱਧੀ ਕਟਾਈ ਨਾਲੋਂ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹਰ ਸਪੱਰਸ਼ੀ ਚੀਰ ਵੇਲੇ ਬਦਲਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਵੱਧ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਬਹੁਤੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਰਸ਼ੀ ਚੀਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਖ਼ਤੇ ਛੋਟੀ ਘੜੇ ਤਾਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਢ ਪੈਣ ਜਾਂ ਵਲ ਆ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਗਵਾਨ ਅਤੇ ਅਖਰੋਟ ਦੀ ਲੱਕੜ ਆਦਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰ ਨਵੇਕਲੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਕੜ ਜੇਕਰ ਸਪੱਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਰੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤਖ਼ਤੇ ਦੀ ਹਾਬੀਏ ਵਜੋਂ ਲਾਈ ਗਈ ਫੱਟੀ, ਮੇਜ਼ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਤਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਜਾਵਟੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 67।

(iii) ਰੇਡੀਅਲ ਚਿਰਾਈ :- ਇਸ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਤਖ਼ਤੇ ਜਾਂ ਫੱਟੇ ਨੂੰ ਕੂਹਣੀਦਾਰ ਕੋਣ ਤੇ ਚੀਰੀਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਡੂਲਰੀ ਰੇਜ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਿਰਾਈ ਦਾ ਇਹ ਢੰਗ ਵੀ ਸਪੱਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਵਾਂਗ ਮਹਿੰਗਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨਵੇਂ ਰੇਡੀਅਲ ਚੀਰੇ ਲਈ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੀ ਵੱਧ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਰੀ ਗਈ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਸਵਾਰਨ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਕਟਾਈ ਦੇ ਤਖ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਕੱਪ ਜਾਂ ਖੋਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਬਲੂਤ ਦੀ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੰਢਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲੱਕੜਾਂ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਰੇ ਗਏ ਫੱਟੇ ਜਾਂ ਤਖ਼ਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਮੋਡਿੰਗ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹੀ ਬਹੁਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਰਨ ਨਾਲ ਚੌੜਾਈ ਵੀ ਘੱਟ ਸੁੰਗੜਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 68 ਅਤੇ 69।

5.3 ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ (ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ) ਲੱਕੜ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਾਮ :

ਲੱਕੜ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਪਾਰਿਕ ਨਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-

- (1) ਗੋਲੀ :- ਇਹ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਦਾ ਉਹ ਤਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਟਾਹਣ ਲਾਹੇ ਜਾਂ ਕੱਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਣੇ ਡੇਢ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਠ ਮੀਟਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- (2) ਥਾਕ :- ਇਹ ਇੱਕ ਰਫ ਜਿਹੀ ਵਰਗਾਕਾਰ ਗੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- (3) ਸਲੀਪਰ (ਸ਼ਤੀਰ) :- ਸਲੀਪਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਉਪ-ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ :-

1. 15 ਸੈਂ:ਮੀ: ਮੋਟਾ × 30 ਸੈਂ:ਮੀ: ਚੌੜਾ।
2. 12.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਮੋਟਾ × 25 ਸੈਂ:ਮੀ: ਚੌੜਾ।
3. 12.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਮੋਟਾ × 30 ਸੈਂ:ਮੀ: ਚੌੜਾ।

ਸਲੀਪਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 2.5 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 4 ਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- (4) ਤਖ਼ਤਾ :- 15 ਸੈਂ:ਮੀ: ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌੜਾ × 3.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੋਂ 10 ਸੈਂ:ਮੀ: ਮੋਟਾ।
- (5) ਛੁੱਟਾ :- 7.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਜਾਂ ਵੱਧ ਚੌੜਾ ਤੇ 5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੋਟਾ। ਅਕਸਰ ਇਹ 1.2 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੋਂ 3.75 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੱਕ ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (6) ਲੱਕੜ ਦਾ ਗੀਟਾ (ਥਾਲਾ) :- 3.5 ਤੋਂ 10 ਸੈਂ:ਮੀ: ਮੋਟਾ ਪਰ 15 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੱਕ ਚੌੜਾ। ਇਹ ਵਰਗਾਕਾਰ ਜਾਂ ਆਇਤਾਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (7) ਬੈਟਨ :- ਇਹ 1.75 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੋਂ 3.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਮੋਟਾ ਅਤੇ 2.5 ਤੋਂ 7.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਚੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (8) ਡੀਲ :- ਇਹ ਆਇਤਾਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 22.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਅਤੇ ਮੋਟਾਈ 10 ਸੈਂ:ਮੀ: ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- (9) ਵੱਟੀ :- ਇਹ 1.75 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੱਕ ਮੋਟੀ ਅਤੇ 7.5 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੱਕ ਚੌੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- (10) ਥੰਮ੍ਹੀ ਜਾਂ ਕਿੱਲਾ :- ਵਰਗਾਕਾਰ ਜਾਂ ਗੋਲ ਲੱਕੜ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਸ 15 ਤੋਂ 25 ਸੈਂ:ਮੀ: ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੋਟਾਈ ਵੀ ਇੰਨੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

5.4 ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸਵਾਰਣਾ (Seasoning of Wood) :

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਲ੍ਹਾ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਭਾਰ ਦਾ 50% ਤੋਂ 60% ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਲ੍ਹਾ ਦੀ ਇਸ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੱਕੜ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗੀ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੇਕਰ ਤਾਜ਼ਾ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁੰਗੜਦੀ ਜਾਵੇਗੀ,

ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗੰਢ ਪੈਣ, ਵਲ ਪੈਣ ਜਾਂ ਕਾਣ ਪੈਣ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੱਕੜ ਦੇ ਦੋਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਲੂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦੇ ਭਾਰ ਦਾ ਲੱਗਭੱਗ $17\frac{1}{2}\%$ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਲੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਕਾਉਣ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸੁਧਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ :

1. ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
2. ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਵੱਖਰੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੰਢਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਠ ਦੇ ਕੀੜੇ, ਬੀਟਲ, ਚਿੱਟੀਆਂ ਕੀੜੀਆਂ ਜਾਂ ਘੁਟ ਆਦਿ ਦਾ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
3. ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਝਟਕੇ, ਕੰਪਣ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
4. ਲੱਕੜ ਦਾ ਭਾਰ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਕੜ ਤੇ ਆਰੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਸਤੀ ਔਸ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
6. ਲੱਕੜ ਦੇ ਆਕਾਰ, ਨਾਪ ਅਤੇ ਰੂਪ (ਸ਼ਕਲ) ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
7. ਲੱਕੜ ਤਿੜਕਣ, ਫਟਣ, ਗੰਢ ਪੈਣ ਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
8. ਫਿਟਿੰਗ ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
9. ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਲੱਕੜੀ ਉੱਤੇ ਪੇਂਟ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
10. ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦੀ ਫਿਟਿੰਗ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

5.5 ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ :

ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਦੇ ਦੋ ਢੰਗ ਆਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ :

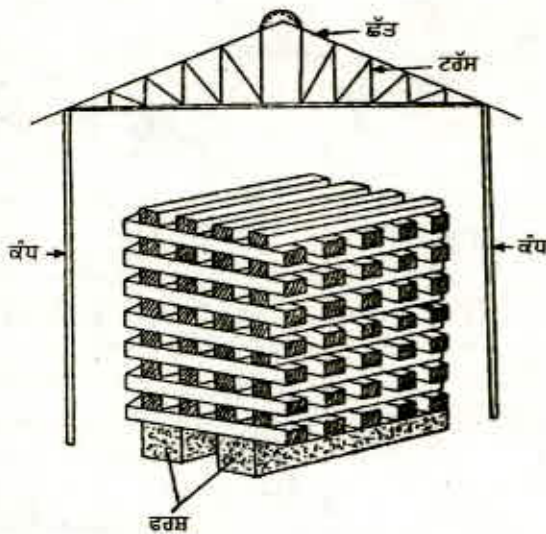
(1) ਕੁਦਰਤੀ ਪਕਾਈ ਅਤੇ (2) ਨਕਲੀ ਪਕਾਈ

(1) ਕੁਦਰਤੀ ਪਕਾਈ :- ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਰਾਹੀਂ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

1. ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ।

2. ਪਾਣੀ ਰਾਹੀਂ।

1. ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਪਕਾਈ :- ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਕੰਕਰੀਟ ਦੇ ਬਣੇ ਦੋ ਸਮਾਨ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਸਮਤਲ ਬਲਾਕਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿਤਰ 70 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਂਡ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਛੱਤ ਢਾਲਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਂਡ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ, ਨਮੀ ਅਤੇ ਵਹਾਓ ਦੁਆਰਾ ਸੁਕਦੀ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਦੀ ਗਤੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ

ਚਿਤਰ ਨੰ: 70

ਇਸ ਗਤੀ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੀ ਉਚਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਕੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਧੁੱਪ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਆਮਦ, ਜੋੜੀ ਹੋਈ ਹੇਠ-ਉਪਰ ਰੱਖੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਪਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਿੱਲ੍ਹ-ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਸਾ ਪਰਤਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਿੱਲ੍ਹ ਸੁਕਣ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਬਹੁਤੀ ਸਿੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਸੁੱਕਣ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਜ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਗਵਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ਮ ਦੇ 25 ਮਿ:ਮੀ: ਮੋਟੇ ਫੱਟਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋਟੇ ਫੱਟਿਆਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਲੱਕੜ ਬਾਹਰਲੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ :-

- ਗੁਣ :- 1. ਇਹ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਬਹੁਤ ਸਸਤੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਅਤੇ ਅਮਲਾ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।
3. ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦਿਆਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਨੁਕਸ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਵਧਦੇ।

- ਦੋਸ਼ :-**
1. ਸਿਲ੍ਹ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਦੀ ਗਤੀ ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧੀਮੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
 2. ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਮੌਸਮੀ ਹਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
 3. ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਲੱਕੜ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋ ਸਕੇ।
 4. ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਲਈ ਬਹੁਤੀ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੁਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

(2) ਪਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਪਕਾਈ :- ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਤੀਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ 6 ਤੋਂ 12 ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਕ ਜਾਂ ਫਿੱਲੜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾਉ ਵਿੱਚ ਵਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਲੱਕੜ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਕਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਰਤਣ ਤੋਂ 2 ਜਾਂ 3 ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ :-

1. ਦਰਿਆ ਰਾਹੀਂ :- ਗੋਲੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਵਹਿਣ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ 6 ਤੋਂ 12 ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਡੁਬੋ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਤਲਾਅ ਰਾਹੀਂ :- ਤਲਾਅ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਨੂੰ 8 ਤੋਂ 12 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਡਿਉ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਤਲਾਅ ਦਾ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਣੀ ਬਦਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਰਹੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਡੇਰੇ।

ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :

- ਗੁਣ :-**
1. ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਦੀ ਗਤੀ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕੰਮ ਛੇਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 2. ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਝੁਕਣ, ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਫਿੱਲਣ ਦੇ ਨੁਕਸ ਘਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਦੋਸ਼ :- ਜਿਹੜੀ ਲੱਕੜ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਰਸਾਇਣਿਕ, ਤੇਲ ਆਦਿ ਦੇ ਅਸਲੀ ਗੁਣ ਗੁਆ ਦੇਂਦੀ ਹੈ।

ਨਕਲੀ ਪਕਾਈ :- ਇਹ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (1) ਭੱਠੀ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ (2) ਸਾਂਝੀ ਪਕਾਈ (ਕੁਦਰਤੀ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ + ਭੱਠੀ

ਰਾਹੀਂ)

(1) ਭੱਠੇ ਜਾਂ ਆਵੇ ਰਾਹੀਂ :- ਇਸ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਲੱਕੜ ਬੋਰਡ, ਫੱਟੇ, ਸ਼ਤੀਰ ਆਦਿ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਟਰਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਟਰੱਕਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਹਾਂ ਲਾਕੇ ਜੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗਰਮ ਹਵਾ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਬਣੀ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਗਰਮ-ਆਵੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੱਠੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਦੀ ਗਤੀ, ਗਰਮ ਆਵੀ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਵਾ ਦੀ ਨਮੀ ਆਦਿ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਤੀ ਧੀਮੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਭੱਠੀ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੁਕਸ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਤ ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਢ ਵਿੱਚ ਭੱਠੀ ਦਾ ਭਾਰੀ ਤਾਪਮਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਸੁਕੇੜ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁੜਾਂ ਪੈ ਕੇ ਫੱਟ ਵੀ ਉੱਭਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਵਾ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਹੀਟਿੰਗ ਕੁਆਇਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਭਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਉੱਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰਮ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਭਾਫ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਘਟਾਉਣ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਨਾਪ ਅਨੁਸਾਰ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪੱਕਣ ਲਈ 14 ਤੋਂ 21 ਦਿਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ :

- ਗੁਣ :-
1. ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ।
 2. ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਯਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ।
 3. ਲੱਕੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
 4. ਕੁਦਰਤੀ ਪਕਾਈ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੁਕਸ ਘੱਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
 5. ਲੱਕੜ ਦਾ ਰੰਗ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਨਿੱਖਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

- ਦੋਸ਼ :-
1. ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਪਕਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇਰੀ ਲੱਕੜ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ।
 2. ਘਰੇਲੂ ਦਸਤਕਾਰੀ ਆਦਿ ਲਈ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 3. ਸੁਕਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਭੱਠੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।
 4. ਜੇ ਉਚੇਚਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਹੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਸਾਂਝੀ ਪਕਾਈ :- ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਭੱਠੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾ ਰਾਹੀਂ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਸੁਕਾ ਲਈਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਓਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖੱਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਲੱਕੜ ਨੂੰ 24 ਤੋਂ 30 ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੁਣ, ਨਾਪ, ਚਿਰਾਈ ਦੇ ਢੰਗ, ਗਰਮ ਹਵਾ, ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਨਮੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਗੁਣ ਦੋਸ਼ :

ਗੁਣ :- 1. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੁਕਾਉਣ ਦੀ ਗਤੀ ਧੀਮੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਭੱਠੀ ਦੀ ਪਕਾਈ ਵੇਲੇ ਤੌੜਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨੁਕਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

2. ਭੱਠੇ ਦੀ ਪਕਾਈ ਨਾਲੋਂ ਇਹ ਵਿਧੀ ਸਸਤੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ :- 1. ਭੱਠੇ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵੱਧ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਲੱਕੜ ਦੀ ਪਕਾਈ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
2. ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਹਨ ?
3. ਪਕਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੱਸੋ।
4. ਵਪਾਰਿਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਆਮ ਮੁਚਲਿਤ ਮਾਪ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਹਨ ?

ਲੱਕੜ ਦੇ ਨੁਕਸ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਚੋਣ

6.1 ਨੁਕਸ :

ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਉਪਜ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਦੇ ਵਾਧੂ ਦਬਾਅ, ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ, ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਲਿਸ਼ਕਣਾ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨੋਮੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਨੋਮੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨੁਕਸ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੁਕਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਸ ਨਾਲ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ, ਇੰਜਨੀਅਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਸ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-

- (i) ਉਪਜ ਵੇਲੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸ।
- (ii) ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸ।
- (iii) ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸ।

(i) ਉਪਜ ਵੇਲੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸ :

1. ਵਲਦਾਰ ਰੋਸ਼ਾ :- ਇਹ ਨੁਕਸ ਰੁੱਖ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਵਾਧੂ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਰੁੱਖ ਦਾ ਤਣਾ ਮਰੋੜੀ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਵਲਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਡਰੱਕਸੀਨੈਸ :- ਚਿੱਟੇ ਦਾਗ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਰੰਭਕ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਇਹ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਉਪਜੇ ਇੱਕ ਪੌਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੁੰਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
3. ਫੋਕਸੀਨੈਸ :- ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਰੰਭਕ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਲੱਕੜ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਗੁਦਾਮ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
4. ਕੱਪ ਸ਼ੇਕਸ :- ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵੇਲੇ ਤੈਹਾਂ ਦੁਆਲੇ ਪਏ ਪਾੜ ਨੂੰ ਕੱਪ ਸ਼ੇਕਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੁਕਸ ਹਵਾ ਦੇ ਦਬਾਅ, ਸਿੱਲ੍ਹ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਬਰੇਜ਼ ਦੇ ਵਾਸ਼ਪੀਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਏ ਪਾੜ ਜਾਂ ਤੜ ਨੂੰ ਕੱਪ ਸ਼ੇਕਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਕੱਪ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 71।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 71

5. ਹਾਰਟ ਸ਼ੇਕਸ :- ਇਹ ਤੜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਪਿੱਥ ਤੋਂ ਦਿਲ ਲੱਕੜ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਰਟ ਸ਼ੇਕਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਰਟ ਸ਼ੇਕਸ ਰੁੱਖ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਨਾਲ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 72।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 72

6. ਸਟਾਰ ਸ਼ੇਕਸ :- ਇਹ ਤੜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਫਿਲਕੇ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਹੋ ਕੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰਸਦਾਰ ਭਾਗ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਤਾਰੇ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਟਾਰ ਸ਼ੇਕਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 73।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 73

7. ਗੱਠਾਂ (Knots) :- ਰੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਗੋਲੀ ਜਾਂ ਗੱਟਾ ਕੱਟਣ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਟਾਹਣੀ ਜਾਂ ਅੰਗ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਵਿੱਚ ਗੱਠਾਂ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਠਾਂ ਸਖਤ, ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ (ੳ) ਜੀਵਤ ਜਾਂ ਨਿੱਗਰ (ਅ) ਮੁਰਦਾ ਜਾਂ ਢਿੱਲੀ।

(ੳ) ਜੀਵਤ ਗੱਠ :- ਇਹ ਛੋਟੇ ਸਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਕੱਟਕੇ ਸੁੱਟਣ ਵੇਲੇ, ਕੱਟੇ ਤਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

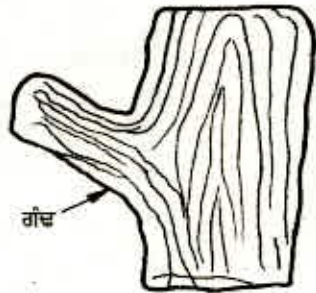

ਚਿਤਰ ਨੰ: 74

ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 74।

(ਅ) ਮੁਰਦਾ ਗੱਠ :- ਇਹ ਗੱਠਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ। ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਛੇਕ ਜਾਂ ਟਿਆ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਓਦੋਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਰੁੱਖ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਣੇ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

8. ਗੰਢਾਂ (Burls) :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰਸਦਾਰ ਭਾਗ ਦੇ ਉਸ ਥਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੇਨੋਮੀ ਨਾਲ ਤਣੇ ਕੱਟਣ ਵੇਲੇ, ਡੂੰਘੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤਣੇ ਨੂੰ ਛੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਸ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਖਰੋਟ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 75।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 75

9. ਅਪਸੈਟ :- ਅਪਸੈਟ ਰੁੱਖ ਦੀ ਉਪਜ ਵੇਲੇ ਕਣਾਂ ਦੇ ਮਿੱਥੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਣਾਵਟ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

(ii) ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸ :- ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :-

1. ਭੁਰਭਰਾਪਣ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁੱਕਣ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੁਰਭਰਾਪਣ ਓਦੋਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

2. ਤ੍ਰੇੜਾਂ :- ਇਹ ਨੁਕਸ ਲੱਕੜ ਦੇ ਘੱਟ ਵੱਧ ਸੁੱਕਣ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦਾ ਵਾਸਪੀਕਰਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰਲੇ ਤਲ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲੱਕੜ ਫਟਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤ੍ਰੇੜਾਂ ਜਾਂ ਪਾੜ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ੳ) ਤਲ ਵਾਲੀਆਂ ਤ੍ਰੇੜਾਂ (ਅ) ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਪਈਆਂ ਤ੍ਰੇੜਾਂ (ੲ) ਅੰਦਰੂਨੀ ਤ੍ਰੇੜਾਂ।

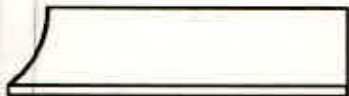
(ੳ) ਤਲ ਵਾਲੀਆਂ ਤ੍ਰੇੜਾਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਤਲ ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤ੍ਰੇੜਾਂ ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਰੰਦਣ ਵੇਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਅ) ਸਿਰਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤ੍ਰੇੜਾਂ :- ਇਹ ਤ੍ਰੇੜਾਂ ਜਾਂ ਪਾੜ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਕਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁੱਕਣ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।

(ੲ) ਅੰਦਰੂਨੀ ਤ੍ਰੇੜਾਂ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅੰਦਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੱਖਰ (Honey Comb) ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਦੇ ਜਲਦੀ ਸੁੱਕਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ ਤ੍ਰੇੜਾਂ ਜਾਂ ਖੱਖਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

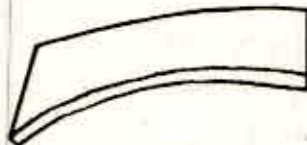
3. ਡਿੱਗ ਜਾਣਾ :- ਇਹ ਨੁਕਸ ਗਿੱਲੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਲੀ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਸੈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸੈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਚਪਟੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਮੁਢਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ ਤੇ ਸੁਕਾਇਆ ਜਾਵੇ।
4. ਤਲ ਕਠੋਰੀਕਰਨ :- ਇਹ ਨੁਕਸ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਹਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁੱਕਣ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁੱਕਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਤੇ ਦਬਾਅ ਪੈਣ ਨਾਲ ਉੱਪਰਲੀ ਤਹਿ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਹਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਹਿ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।
5. ਡੋਟ :- ਇਸ ਨੁਕਸ ਦਾ ਲੱਕੜ ਤੇ ਪਏ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦੇ ਦਾਗਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਹ ਅਰੰਭਕ ਵਿਗਾੜ (ਨੁਕਸ) ਹੈ। ਇਹ ਅਪੂਰਨ ਪਕਾਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਗੁਦਾਮ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
6. ਵਿੰਗ ਜਾਂ ਕੁੱਪ :- ਇਹ ਕੱਪ, ਕਮਾਨ ਜਾਂ ਮਰੋੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੱਧਰੀ ਤਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧਾਅ-ਘਟਾਅ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :-

(ੳ) ਕੱਪ :- ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿੰਗ ਪੈਣ ਨੂੰ ਕੱਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਮਾਰਤੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਵੇਲੇ, ਘਟੀਆ ਚੱਠਾ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸੁੱਕਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 76।

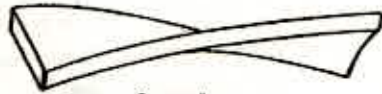
ਚਿਤਰ ਨੰ: 76

(ਅ) ਕਮਾਨ :- ਇਹ ਛੱਟਾ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪਈ ਮਾਮੂਲੀ ਗੋਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਘੱਟ ਵੱਧ ਸੁੱਕਣ ਅਤੇ ਸੁੱਕਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 77।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 77

(ੲ) ਮਰੋੜੀ ਜਾਂ ਵਿੰਗ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਫੱਟੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਾਈਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 78।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 78

(iii) ਕੀੜਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪਏ ਨੁਕਸ :- ਅਜਿਹੇ ਕੀੜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਲੱਕੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਪੋਲੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਕੀੜੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖ, ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ੳ) ਡੈਬ ਬੀਟਲ :- ਜੰਗਲੀ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਨੁਕਸਾਨ ਇਹ ਕੀੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੁੱਖ ਦੇ ਟਾਹਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁੱਖ ਦੀਆਂ ਜੀਵਤ ਤੰਦਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਅ) ਪਿੰਨ ਹੋਲ ਬੀਟਲ :- ਇਹ ਕੀੜੇ ਲੱਗਭੱਗ 0.75 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 1.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਗੋਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੇਖਿਆਂ ਦੇ ਆਰ ਪਾਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੀੜਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

(ੲ) ਪਾਊਡਰ ਪੋਸਟ ਬੋਰਰ :- ਇਹ ਕੀੜਾ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਖਾ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਆਟੇ ਵਰਗਾ ਪਾਊਡਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(ਸ) ਸਿਊਂਕ ਜਾਂ ਦੀਮਕ :- ਇਹ ਰੂਪਾਂਤਰਿਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਲਗਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਪਾਊਡਰ ਪੋਸਟ ਬੀਟਲ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੀ ਲੱਕੜ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਛੇਕ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੇਖਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਨੇਮੀ ਸ਼ਕਲ ਦੀਆਂ ਗੋਲਗੀਆਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਰੋਕਥਾਮ :- ਇਹਨਾਂ ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਲੱਕੜ ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

1. ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲੋਹਬਾਨ (Creosote) ਤੇਲ ਛਿੜਕਿਆ ਜਾਵੇ।
2. ਭੱਠੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਯੋਗ ਢੰਗ ਵਰਤਕੇ ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕੀੜੇ, ਲਾਵਾ ਅਤੇ ਪਿਉਪਾ ਆਦਿ ਮਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
3. ਕੀੜਿਆਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਕਾਪਰ ਨੈਪਥਾਨੇਟ ਦਾ 20% ਘੋਲ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫਰਨੀਚਰ ਤੇ ਛਿੜਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਫਰਨੀਚਰ ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4. ਜਿਆਦਾ ਕੀੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਕਾਰਬਨ-ਬਾਈ-ਸਲਫਾਈਡ ਜਾਂ ਬੈਂਜੋਲ ਦਵਾਈ ਗੈਲਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੋਡੀਅਮ-ਫਲੋਰੋ-ਸਿਲੀਕੇਟ ਵੀ ਕਾਰਬਨ-ਬਾਈ-ਸਲਫਾਈਡ ਅਤੇ ਬੈਂਜੋਲ ਦੀ ਥਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
5. ਕੁਝ ਪੇਟੇਂਟ ਕੀੜੇ ਮਾਰ ਘੋਲ ਜਾਂ ਪਾਊਡਰ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦਾ ਰੰਦਾ ਖਰਾਬ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

6.2 ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ :

ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ :- (i) ਡਰਾਈ ਰੋਟ (ii) ਵੈਟ ਰੋਟ।

(i) ਡਰਾਈ ਰੋਟ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸੁੱਕੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਇੱਕ ਫੁੰਗੀ ਨਾਂ ਦੇ ਪੌਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੌਦਾ ਆਪਣੀ ਖੁਰਾਕ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਲੱਕੜ ਸਿੱਲ੍ਹੀ, ਗਰਮ ਅਤੇ ਘੱਟ ਹਵਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਪਈ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਫੁੰਗੀਆਂ ਦੇ ਉੱਗਣ ਲਈ ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੀ ਖਾਸ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਲ੍ਹ ਸੁੱਕੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਲੰਬੀਆਂ ਤੰਦਾਂ, ਗਰੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀਆਂ ਸਟਰੈਂਡਜ਼, 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਮੋਟੀਆਂ ਖਾਲੀ ਟਿਊਬਾਂ ਅਤੇ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਚਿਣਾਈ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੁੰਗੀਆਂ, ਸੈੱਲ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਉੱਗਲੀ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਤਲ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ii) ਵੈਟ ਰੋਟ :- ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਫੁੰਗੀਆਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਚੋਖੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੀਵਤ ਰੁੱਖ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਜਿਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਰੇ-ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਬਣਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ।

ਰੋਕਥਾਮ :- ਇਹਨਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ (i) ਡਰਾਈ ਰੋਟ (ii) ਵੈਟ ਰੋਟ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :-

1. ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਡਲ ਤੇ ਸੋਡੀਅਮ ਫਲੋਰਾਈਡ ਦਾ 5% ਘੋਲ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
2. ਲੱਕੜ ਦੀ ਵੈਟ ਰੋਟ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲੋਹਬਾਨ ਤੇਲ ਜਾਂ ਲੁੱਕ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
3. ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਡਰਾਈ ਰੋਟ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰਸਦਾਰ ਭਾਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਕਾਈ ਲੱਕੜ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਵਾ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦਾ ਖਰਾਬ ਹਿੱਸਾ ਕੱਟ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਚੰਗੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਲੱਕੜ ਤੇ ਕਾਪਰ ਸਲਫੇਟ ਦੇ ਘੋਲ ਦਾ ਕੋਟ ਵੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
4. ਸਿੱਲ੍ਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 20% ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 20% ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ।

6.3 ਲੱਕੜ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਗੁਣ :

ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ :-

1. ਲੱਕੜ, ਇਸ ਦੀ ਉਪਜ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਪਏ ਨੁਕਸਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
2. ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਢਿੱਲੀਆਂ ਗੱਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਗੱਠ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
3. ਇਸ ਨੂੰ ਡਰਾਈ ਅਤੇ ਵੈਟ ਰੋਟ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
4. ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਰੌੜੀ ਕੱਪ ਅਤੇ ਕਮਾਨ ਵਰਗੇ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।
5. ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਸਿੱਧੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਧੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਅਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
6. ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
7. ਇਸ ਤੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
8. ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕੇ।
9. ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗ, ਧਮਾਕਾ, ਕੰਪਣ ਅਤੇ ਟੱਕਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
10. ਮੋਖਾਂ ਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੜ ਨਹੀਂ ਪੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
11. ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

6.4 ਲੱਕੜ ਦੀ ਚੋਣ :

ਲੱਕੜ ਦੀ ਚੋਣ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ :-

1. ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ :- ਇਹ ਕੰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।
2. ਹੱਢਣਸਾਰਤਾ :- ਲੱਕੜ ਹੱਢਣਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੀਟਲਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਉਂਕ ਛੇਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਰਸਾਇਣੀ ਵਸਤੂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
3. ਰੇਸ਼ੇ ਦੀ ਕਿਸਮ :- ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਰੇਸ਼ੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ :-
 - (i) ਸਿੱਧੇ ਰੇਸ਼ੇ :- ਸਿੱਧੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- (ii) ਬੇਨੇਮੀ ਰੇਸ਼ੇ :- ਲੱਕੜੀ ਗੱਠਾਂ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਠਾਂ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਦਾ ਤਲ ਦਿਲ-ਖਿੱਚਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਕੜੀਦਾਰ ਰੇਸ਼ੇ :- ਕੜੀਦਾਰ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਪਕਾਉਣ ਵੇਲੇ ਮਰੋੜੀ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਦਾ ਤਲ ਦਿਲ-ਖਿੱਚਵਾਂ ਨਿੱਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
- (iv) ਮਰੋੜੀਦਾਰ ਰੇਸ਼ੇ :- ਮਰੋੜੀਦਾਰ ਰੇਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
4. ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੀ ਕਿਸਮ :- ਇਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸੌਲਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- (i) ਖੁਰਦਰੀ ਬਣਤਰ :- ਖੁਰਦਰੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਮੈਡੂਲਰੀ ਰੇਂਜ ਦੂਰ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
- (ii) ਬਰੀਕ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਬਣਤਰ :- ਬਰੀਕ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਬਣਤਰ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਮੁਸਾਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੈਡੂਲਰੀ ਰੇਂਜ ਨੇੜੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ।
5. ਮੁੜਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ :- ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
6. ਭਾਰ :- ਲੱਕੜ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੌਲਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।
7. ਪਾਲਿਸ਼ ਅਤੇ ਰੰਗ :- ਚੰਗੀ ਲੱਕੜ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਰੰਗ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਕੱਟ ਦਿਓ/ਖ਼ਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ :-

1. ਡਰਾਈ ਰੋਟ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਲੱਕੜ ਸੁੰਗੜਦੀ/ਵਿੱਚ ਤੜਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ/ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2. ਵਧੀਆ/ਖੁਰਦਰੀ/ਵਿਚਲਾ ਮੇਲ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਲੁੱਕ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਨ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
3. ਡਰਾਈ ਰੋਟ ਬਿਮਾਰੀ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਲਗਦੀ ਹੈ।

4. ਡਰਾਈ ਰੋਟ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਰੋਕ ਥਾਮ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਿਮਾਰੀ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਲਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 5. ਲੱਕੜ ਦੇ ਟਾਹਣ ਤੇ ਪਏ ਟੱਕਾਂ (ਟੋਇਆਂ) ਵਿੱਚ ਉੱਗੇ ਪੌਦੇ ਤੋਂ ਪਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
 6. ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜੇ ਪਏ ਤੋੜ ਫੋੜ ਜਿਹੜੇ ਦਿਲ ਲੱਕੜ ਤੋਂ ਰਸਦਾਰ ਲੱਕੜ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਗ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
 7. ਛਿਲਕੇ ਤੋਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰਸਦਾਰ ਭਾਗ ਤੱਕ ਪਈਆਂ ਤੋੜਾਂ ਤੋਂ ਪਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
 8. ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਧਣ ਤੇ ਪਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
2. ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ?
 3. ਲੱਕੜ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਵਾਰਨਿਸ਼

ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਾਰੀਗਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਮੋਖਾਂ, ਪੇਚ, ਸਰੋਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਆਦਿ ਹਨ।

7.1 ਮੋਖਾਂ :

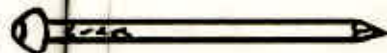
ਇਹ ਨਰਮ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਾਰ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਮੋਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸਤ ਦਾ ਮੁਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਤੇ ਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਮੋਖਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ (ਕਿਸਤੀਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ) ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਜਾਂ ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੋਖ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨੌਕਦਾਰ ਲੰਬੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ੈਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਰਣ (Specifications) :- ਮੋਖਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੰਬਾਈ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 200 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਗੋਜ਼ ਨੰਬਰ 0 ਤੋਂ 20 ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੋਖ ਦੀ ਕਿਸਮ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੋਜ਼ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਉਸ ਤਾਰ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਮੋਖਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੋਟਾਈ ਇੱਕ ਗੋਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਤਾਰ ਗੋਜ਼ (Standard Wire Gauge) ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੋਜ਼ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਾਪ ਦੀਆਂ ਝਿਰੀਆਂ ਕੱਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਾਪਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਮੋਖਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਧਾਤ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

7.1.1 ਮੋਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ :

ਮੋਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ, ਪਰਿਛੇਦ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੋਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਆਮ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ :-

ਚਿਤਰ ਨੰ: 79

(1) ਚਪਟੇ ਗੋਲ਼ ਸਿਰ ਵਾਲ਼ੀ ਮੋਖ :- ਜਿਹਾ ਕਿ ਚਿਤਰ ਨੰਬਰ 79 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਚਪਟਾ ਗੋਲ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ

ਗੋਲ ਸ਼ੈਕ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੋਖਾਂ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ 17 ਤੋਂ 6 S.W.G ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੋਖਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੱਚਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(2) ਹੀਰੋ ਵਰਗੇ ਸਿਰ ਵਾਲੀ

ਮੋਖ :- ਇਹ ਨਰਮ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਾਰ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਹੀਰੋ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿਤਰ ਨੰ: 80 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 80

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਆਟੇ ਦੀ ਚੌਕੀ ਵਾਸਤੇ ਬਣੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੋਰਡਾਂ, ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(3) ਗੋਲ ਸਿਰ ਵਾਲੀ ਮੋਖ :- ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਗੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕਿ ਚਿਤਰ

ਨੰ: 81 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਤਲ ਤੋਂ ਥੱਲ੍ਹੇ ਠੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਲ ਵਿੱਚ ਠੋਕਣ ਉਪਰੰਤ ਛੋਕ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 81

(4) ਚਪਟੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਚੌਰਸ ਸ਼ੈਕ ਵਾਲੀ ਮੋਖ :- ਇਸ ਮੋਖ ਦਾ ਸਿਰ ਚਪਟਾ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੈਕ ਚੌਰਸ ਅਤੇ ਨੌਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 82।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 82

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਮੋਖ (Finishing Nail) :- ਇਹ ਚਾਦਰ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਛੋਟਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਇਹ ਪਰਿਛੇਦ ਵਿੱਚ ਚੌਰਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਿਤਰ ਨੰ: 83।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 83

(6) ਪੈਨਲ ਪਿੰਨ :- ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਪੁੱਠੀ ਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੋਖ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 20 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 50 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 16 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 84।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 84

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਦੇ ਫਰੇਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਪੈਨਲ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੋਸ਼ ਲੱਗੇ ਜਾਬਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(7) ਮੁਲੰਮੇ ਵਾਲੀ ਪਿੰਨ (Veneer Pin) :- ਇਹ ਵੀ ਪੈਨਲ ਪਿੰਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੋਖ ਪਤਲੀ ਤਾਰ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 85।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 85

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਸਰੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਪੈਟਰਨ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(8) ਸੋਫਾ ਫਰੋਸ਼ੀ ਮੋਖ :- ਇਹ ਮੋਖ ਬਹੁਤ ਪਤਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਪੁੱਠੇ ਕੱਪ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿਤਰ ਨੰ: 86 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨੀਲਾ ਰੰਗ ਜਾਂ ਨਿਕਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਨਾਲ ਢੁਕਵੀਂ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 86

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਟੱਪਸਟਰੀ ਲਾਉਣ, ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਚਮੜਾ ਲਾਉਣ, ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਸੋਫਾ-ਫਰੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(9) ਕੱਟ ਟੈਕ :- ਇਹ ਮੋਖ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਲੀ ਮੋਖ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਚਪਟਾ ਗੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੈੱਕ ਚੌਰਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 87।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 87

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪਤਲੇ ਸਾਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਕਸਿਨ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7.2 ਪੇਚ :

ਪੇਚ ਨਰਮ ਲੋਹੇ, ਤਾਂਬੇ ਜਾਂ ਪਿੱਤਲ ਆਦਿ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਰਮ ਲੋਹੇ ਤੋਂ ਬਣੇ ਪੇਚਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਕੋਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਮਾਦੇ ਨਾਲ ਪੇਚ ਗਲ ਨਾ ਜਾਵੇ)। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਕਲ ਜਾਂ ਨੀਲਾ ਰੰਗ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫਿਟਿੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ। ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੇਚ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਿਰੀ ਕੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਚਕਸ ਦਾ ਬਲੈਡ ਫਸ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਪੇਚ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ 3/4 ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੌਕਦਾਰ ਅਤੇ ਚੂੜੀਦਾਰ ਸ਼ੈੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਪੇਚ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲੜੀਂਦਾ ਛੋਕ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਚਕਸ ਨਾਲ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਿਤਰ ਨੰ: 88।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 88

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਰਣ :- ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੇਚ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ : (1) ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ (2) ਪੇਚ ਦੀ ਲੰਬਾਈ (3) ਗੇਜ਼ ਨੰਬਰ (4) ਇਸ ਦੀ ਧਾਤ ਅਤੇ (5) ਮੁਕੰਮਲ ਸ਼ਕਲ (ਰੰਗ ਆਦਿ)।

ਵਰਤੋਂ :- ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪੇਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ, ਫਿਟਿੰਗ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ, ਕਬਜ਼ਾ ਲਾਉਣ, ਕੁੰਡੀ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਜੰਦਰੇ ਆਦਿ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.2.1 ਪੇਚਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ :

ਪੇਚਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :- (1) ਗੋਲ ਸਿਰ (2) ਕਾਊਂਟਰ ਸ਼ੈੱਕ (ਚਪਟਾ ਸਿਰ) (3) ਕਾਊਂਟਰ ਸ਼ੈੱਕ (ਗੋਲ ਸਿਰ) (4) ਚੌਰਸ ਸਿਰ (5) ਫਿਲਿਪਸ ਹੌਂਡ।

1. ਗੋਲ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਪੇਚ :- ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਗੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਭਾਗ ਚਪਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਿਤਰ ਨੰ: 89 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਿੱਤਲ ਅਤੇ ਨਰਮ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਰਮ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪੇਚਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 20 ਗੇਜ਼ ਤੋਂ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 2 ਗੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (2 ਗੇਜ਼ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 20 ਗੇਜ਼ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 89

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਫਿਟਿੰਗ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਬਾਹਰ ਦਿਸਦੇ ਰਹਿਣਾ ਭੈੜਾ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

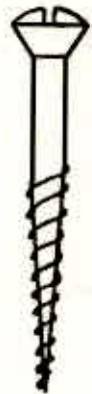
2. ਕਾਊਂਟਰ ਸੰਕ ਪੇਚ (ਚਪਟਾ ਸਿਰ) :- ਇਹਨਾਂ ਪੇਚਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਚਪਟਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਚ ਕਾਊਂਟਰ ਸੀਟ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਧਾਤ ਤੇ ਤਲ ਦੇ ਉਪਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 2 ਗੇਜ ਤੋਂ 150 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 20 ਗੇਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਿਤਰ ਨੰ: 90।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੇਚ ਐਲੂਮਿਨੀਅਮ, ਪਿੱਤਲ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਤਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 90

3. ਗੋਲ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਕਾਊਂਟਰ ਸੰਕ ਪੇਚ :- ਇਹ ਕਾਊਂਟਰ ਸੰਕ ਪੇਚ ਅਤੇ ਗੋਲ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਪੇਚ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਿਤਰ ਨੰ: 91 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਰ ਕੇਵਲ ਸਿਰ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਧਾਤ ਦੇ ਤਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 2 ਗੇਜ ਤੋਂ 100 ਮਿਲੀਮੀਟਰ \times 20 ਗੇਜ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 91

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਧਾਤ ਦੀ ਫਿਟਿੰਗ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਕੜ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਸਿਰ ਥੱਲੇ ਕਾਊਂਟਰ ਸੰਕ ਕੱਪ ਵਾਸ਼ਰ (ਚਿਤਰ ਨੰ: 92) ਰੱਖ ਕੇ ਧਾਤ ਦੇ ਪੈਨਲ ਨੂੰ ਬਾਡੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 92

ਫਾਰਮੈਲਡੀਹਾਈਡ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸਰੋਸ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਸਰੋਸ ਪਰਤਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7.4 ਵਾਰਨਿਸ਼ :

ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਲਵਾਯੂ ਦੀ ਸਿੱਲ੍ਹ, ਧੂੜ ਅਤੇ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਵੀ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੰਗੀਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ :-

(i) ਤੇਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ (ii) ਰਸਾਇਣਿਕ ਢੰਕ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਅਤੇ (iii) ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਰਨਿਸ਼।

(i) ਤੇਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ :- ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-

(1) ਬੇਸ :- ਇਹ ਬਰੋਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਭੁਰਭੁਰੇ, ਸਖ਼ਤ, ਲਚਕਦਾਰ ਤੇ ਨਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਬਰੋਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਾਪਮਾਨ ਤੱਕ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਘਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(2) ਵਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ :- ਅਲਸੀ ਦਾ ਤੇਲ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਵਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਤੇਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਰੋਜ਼ੇ ਦੇ ਅਣੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨੂੰ ਲਚਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਘੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ :- ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨੂੰ ਪਤਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਰਪੀਨ ਦਾ ਤੇਲ ਅਤੇ ਨੈਪਥਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਲਾ ਕਰਕੇ ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਘੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਛੇਤੀ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਲ ਸਖ਼ਤ, ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਲਗਦਾ ਹੈ।

(4) ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਰੰਗ :- ਵਾਰਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਰੰਗ, ਇਸ ਲਈ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਰੰਗਦਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਮ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੋਪਲ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਤੇਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਪਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ :- ਇਹ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੋਪਲ ਗੁੰਦ ਜੋ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਰਪੀਨ ਦਾ ਤੇਲ ਅਤੇ ਅਲਸੀ ਦਾ ਤੇਲ ਮਿਲਾਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਤਿੰਨਾਂ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀ ਹੈ।

4. ਚੌਰਸ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਪੇਚ :- ਇਹ ਪੇਚ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਸਮ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਆਸ 6 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 19 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਲੰਬਾਈ 37 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 200 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪੇਚਾਂ ਨੂੰ ਪਾਨੇ ਨਾਲ ਕਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੌਰਸ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਪੇਚ ਚਿਤਰ ਨੰ: 93 ਅਤੇ ਪਾਨਾ ਚਿਤਰ ਨੰ: 94 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪੇਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਤੇ ਟਿਕਾਉਣ, ਫਿਟਿੰਗ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਉੱਤੇ ਬਾਕ ਫਿੱਟ ਕਰਨ, ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ, ਰੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਗੱਡਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 93

ਚਿਤਰ ਨੰ: 94

5. ਫਿਲਿਪਸ ਹੈਂਡ ਵਾਲਾ ਪੇਚ :- ਇਸ ਪੇਚ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਸਰੀ ਨੂੰ ਸਮਕੋਣ ਤੇ ਕਟਦੀਆਂ ਦੋ ਝਿਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਰਮ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੇਚਕਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ × 2 ਗੇਜ਼ ਅਤੇ 60 ਮਿਲੀਮੀਟਰ × 12 ਗੇਜ਼ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 95।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪੇਚ ਧਾਤ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਉੱਤੇ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 95

7.3 ਸਰੋਸ਼

ਇਹ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਪਕੜ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :-

ਚਿਤਰ ਨੰ: 96

(i) ਲੱਕੜ ਦੀ ਕਿਨਾਰੀ ਲਾਉਣਾ (ii) ਖਰਤ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ (iii) ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ (iv) ਖਰਤ ਜਮਾਏ ਹੋਏ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ, ਸਖਤ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਅਤੇ (v) ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਕੰਮ ਆਦਿ।

ਸਰੋਬ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਰੋਬ ਦੀਆਂ ਆਮ ਕਿਸਮਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ :-

- (1) ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰੋਬ :- ਇਹ ਸਰੋਬ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਖੂਰ ਆਦਿ ਦੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (2) ਕੈਸਿਨ ਸਰੋਬ :- ਇਹ ਸਪਰੇਟੇ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦਹੀਂ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (3) ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਟਾਰਚ ਅਤੇ ਪਰੋਟੀਨ ਸਰੋਬ :- ਇਹ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (4) ਬਰੋਜੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਸਰੋਬ :- ਇਹ ਰਸਾਇਣਕ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਰੋਜੇ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7.3.1 ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰੋਬ :

ਇਹ ਸਰੋਬ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਸਰੋਬ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹਾ ਕਿ ਇਕਹਿਰਾ ਭਾਂਡਾ, ਦੁਹਰਾ ਭਾਂਡਾ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਆਦਿ। ਭਾਂਡੇ ਦਾ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸਗੋਂ ਗਰਮੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਲੇਟ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ 25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਮੋਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਲੇਟ ਉੱਤੇ ਸਰੋਬ ਵਾਲੇ ਭਾਂਡੇ ਨੂੰ ਗਰਮ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੋਬ ਦੀਆਂ ਟਿੱਕੀਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਖ ਕੇ ਅਤੇ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਰੋਬ ਦੀਆਂ ਟਿੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਅਤੇ ਹਥੜੇ ਨਾਲ ਕੁੱਟ ਕੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਟੁਕੜੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰੋਬ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 12 ਘੰਟੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਇਹ ਫੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰੋਬ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲਦੀ ਨਹੀਂ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਜੈਲੇਟੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਭਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਬਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12 ਘੰਟੇ ਲਈ ਸੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸਟੋਵ, ਗਰਮ ਪਲੇਟਾਂ ਜਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਤੇ ਗਰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰਲੇ ਭਾਂਡੇ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ 60°C ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸੇਕ ਨਾਲ ਵੀ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੰਮ ਕੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਨਾ ਬਣ ਜਾਣ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੋਬ ਉੱਬਲ ਨਾ ਜਾਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜੋੜਨ ਸ਼ਕਤੀ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਣੀ ਹੋਈ ਸਰੋਬ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਤਲੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਵਰਤੋਂ :- ਆਮ ਜੋੜਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.3.2 ਕੇਸਿਨ ਸਰੋਸ਼ :

ਇਹ ਪਾਊਡਰ ਸਰੋਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਰੇਟੇ ਦੁੱਧ ਉੱਤੇ ਨਮਕ ਦੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ $30-40^{\circ}\text{C}$ ਤੇ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਮਕ ਦੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪਰੇਟਾ ਦੁੱਧ ਦਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਦਹੀਂ ਧੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੁਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਹ ਕੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਾਊਡਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸਿਨ ਸਰੋਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ :- ਕੇਸਿਨ ਸਰੋਸ਼ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰੋਸ਼ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਚਿੱਟੇ ਪਾਊਡਰ ਨੂੰ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ 10 ਮਿੰਟ ਲਈ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰੋਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇੱਕ ਦੋ ਮਿੰਟ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੋਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਰੋਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ 8-10 ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸਿਨ ਸਰੋਸ਼ ਦੇ ਗੁਣ :- ਇਸ ਸਰੋਸ਼ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬੜੀ ਜਲਦੀ ਚਿਪਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਪਰਤਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7.3.3 ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਟਾਰਚ ਸਰੋਸ਼ :

ਇਹ ਸਰੋਸ਼ ਟਪਿਓਕਾ ਨਾਂ ਦੇ ਪੌਦੇ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਸਟਾਰਚ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਟਾਰਚ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ 65°C ਤੇ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਕੜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਸਟਿਕ ਸੋਡਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਹ ਸਰੋਸ਼ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7.3.4 ਬਨਾਸਪਤੀ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਸਰੋਸ਼ :

ਇਹ ਪ੍ਰੋਟੀਨ (ਸੋਇਆ ਬੀਨ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ (ਕਾਸਟਿਕ ਸੋਡਾ + ਪਾਣੀ) ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੋਸ਼ ਕੇਸਿਨ ਸਰੋਸ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਛੇਤੀ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ।

ਵਰਤੋਂ :- ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪਲਾਈਵੁੱਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.3.5 ਬਰੋਸ਼ੇ ਦਾ ਬਣਿਆ ਸਰੋਸ਼ :

ਇਹ ਸਰੋਸ਼ ਰਸਾਇਣਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਰੋਜ਼ਿਆਂ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਯੂਰੀਆ ਫਾਰਮੇਲਡੀਹਾਈਡ, ਮੈਲੇਮਾਈਨ ਫਾਰਮੇਲਡੀਹਾਈਡ ਅਤੇ ਫੀਨੋਲ

(i) ਸਾਫ਼ ਕੋਪਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਲ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਰੰਗ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜੇ ਕੋਪਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ।

(ii) ਪੀਲਾ ਕੋਪਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਰੰਗ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਸਤੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(iii) ਗੂੜ੍ਹਾ ਪੀਲਾ ਕੋਪਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ :- ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪੀਲਾ ਕੋਪਲ ਵਾਰਨਿਸ਼।

ਤੇਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ :

1. ਤਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ :- ਜਿਸ ਤਲ ਤੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਗਲਾਸ ਪੇਪਰ ਜਾਂ ਰੇਗ ਮਾਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਪਰ 100 ਕਾਊਟ ਨੰਬਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਊਟ ਨੰਬਰ ਦੀ ਥਾਂ ਕੇਵਲ ਨੰਬਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਤਲ ਪੱਧਰਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੇਗ-ਮਾਰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੋਖ ਜਾਂ ਪੈਨਲ ਪਿੰਨ ਤਲ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਲ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਲ ਤੇ ਮੋਖ ਜਾਂ ਪੈਨਲ ਪਿੰਨ ਦਾ ਛੋਕ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੱਟੀ (ਸ਼ੈਲਕ ਅਤੇ ਮੋਮ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਰੋਗਨ ਕਰਨਾ :- ਜੇਕਰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੰਗ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜਾਂ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਰੋਗਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
3. ਤੇਲ ਲਾਉਣਾ :- ਰੰਗ ਹੋਏ ਤਲ ਨੂੰ ਤੇਲ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰੰਗ ਲੱਥ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਸੁੱਕਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੇਲ ਅਲਸੀ ਅਤੇ ਤਾਰਪੀਨ ਦੇ ਤੇਲ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
4. ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕਰਨਾ :- ਜਦੋਂ ਰੋਗਨ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਲ ਤੇ ਬੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਕੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਪਏ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ 160 ਤੋਂ 200 ਕਾਊਟ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਗਲਾਸ ਪੇਪਰ ਜਾਂ ਰੇਗਮਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਤਲ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ :- ਤੇਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਧੀਆ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਆਦਿ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ii) ਰਸਾਇਣਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਵਾਰਨਿਸ਼ :- ਇਹ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਬਰੋਜ਼ੇ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਰੋਜ਼ਾ ਫਾਰਮੈਲਡੀਹਾਈਡ ਅਤੇ ਫੀਨੋਲ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੇਲਾਂ ਅਤੇ ਘੋਲਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਪਰੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਰਨਿਸ਼ :- ਇਹ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ :-

1. ਨਾਈਟਰੋ-ਸੈਲੂਲੋਜ਼ :- ਇਹ ਨਿਮਕ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਦੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਕਪਾਹ ਦੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਤਣਿਆਂ ਤੇ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਲਈ ਬੇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
2. ਬਰੋਜ਼ਾ :- ਬਰੋਜ਼ਾ ਤਲ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਕੜ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
3. ਲਚਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ :- ਇਹ ਸੁਨਹਿਰੀ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
4. ਘੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ :- ਇਹ ਦੂਜੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਘੋਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਸੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5. ਪਤਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ :- ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਵਹਾਉ ਅਤੇ ਤਲ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਿਕ ਵੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ :-

ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਾਰਨਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਾਸ ਪੇਪਰ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਪੱਧਰੀ ਕੀਤੀ ਤਲ ਤੇ ਸਪਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਤਲ 2-4 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼, ਪੱਧਰਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.5 ਮੋਮ ਤੋਂ ਬਣੀ ਪਾਲਿਸ਼ :

ਮੋਮ ਵਾਲੀ ਪਾਲਿਸ਼, ਮੋਮ ਅਤੇ ਤਾਰਪੀਨ ਦੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ :- ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਤੇਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕੋਟ ਵਾਲੀ ਰੰਗੀਨ, ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਤਲ ਤੇ ਮੋਮ ਦੀ ਪਾਲਿਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੇਸ਼ੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਰੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਤਲ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਲਿਸ਼ਕਦੀ ਤਲ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

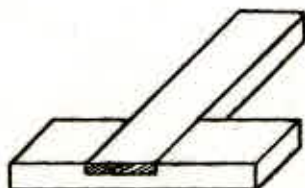
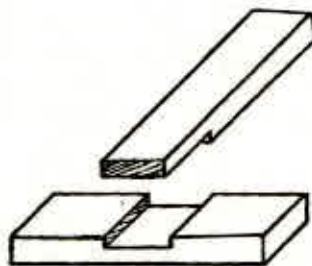
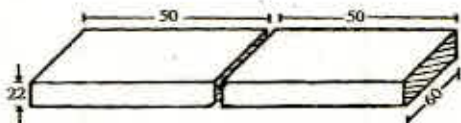
1. ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਮੋਖਾਂ ਹਨ ?
2. ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਪੇਚ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ?
3. ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰੋਬ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
4. ਕੇਸਿਨ ਸਰੋਬ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
5. ਵਾਰਨਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ ?
6. ਤੇਲ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਜੋੜ

ਲੱਕੜ ਦੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਲਈ ਜੋੜ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੋੜ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ, ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਚੌਖਟੇ ਅਤੇ ਕਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਜੋੜਾਂ ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੋੜਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਕਿਸਮਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ :-

(i) ਲੈਪ ਜੋੜ (ii) ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ (iii) ਟੈਨਨ ਅਤੇ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਜੋੜ (iv) ਬਟ ਜੋੜ (v) ਜੀਭੀ ਅਤੇ ਝਿਗੀ ਵਾਲੇ ਜੋੜ ਅਤੇ (vi) ਸਕਾਰਫ਼ ਜੋੜ।

(i) ਲੈਪ ਜੋੜ :- ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜੋੜ ਲਈ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਅੱਧਾ ਫਿੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੋਬ ਲਾਕੇ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਧਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੈਪ ਜੋੜਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੰਡ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ :-

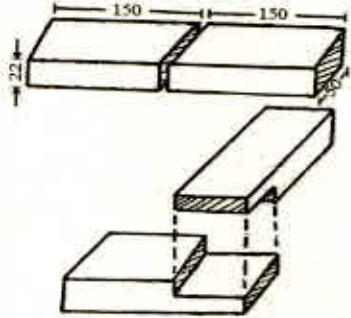

ਟੀ-ਲੈਪ-ਜੋੜ

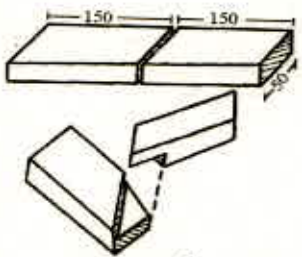
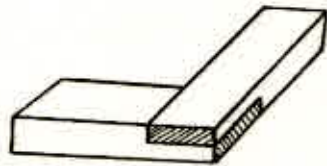
ਚਿਤਰ ਨੰ: 97

1. ਟੀ-ਲੈਪ ਜੋੜ :- ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅੱਖਰ T ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮ, ਕੈਬਨਿਟ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 97।

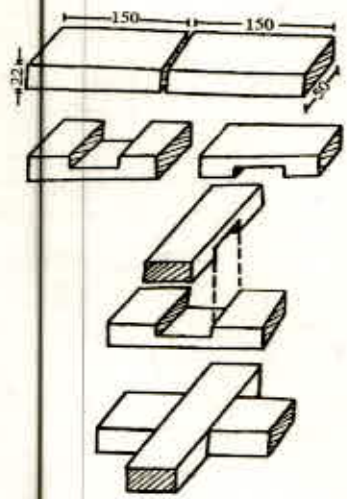
2. ਕਰਾਸ ਲੈਪ ਜੋੜ :- ਇਸ ਜੋੜ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਕਰਾਸ (+) ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਮੋਜ਼ਾਂ, ਕੁਰਸੀਆਂ, ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 98।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 99

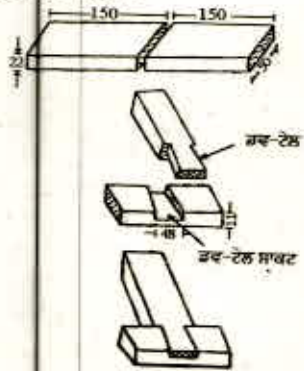
ਚਿਤਰ ਨੰ: 100

ਚਿਤਰ ਨੰ: 98

3. ਕਾਰਨਰ ਲੈਪ ਜੋੜ :- ਇਹ ਜੋੜ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅੱਖਰ L ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਫਰੇਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 99।

4. ਮਾਈਟਰ ਲੈਪ ਜੋੜ :- ਇਹ ਜੋੜ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਰ ਲੈਪ ਜੋੜ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 100।

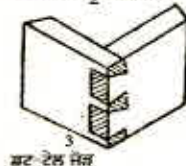
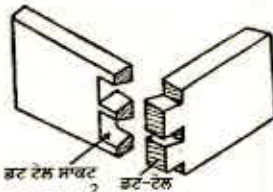
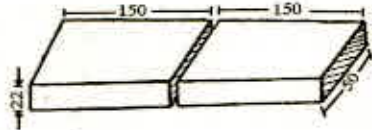

ਚਿਤਰ ਨੰ: 101

(ii) ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ :- ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ ਜਿਵੇਂ ਚਿਤਰ ਨੰ: 101 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਹੰਢਣਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮ, ਟਰੇਆਂ ਅਤੇ ਟੇਬਲ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :-

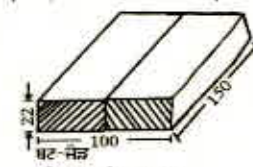
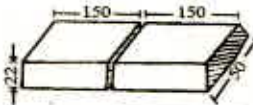
1. ਜਿਵੇਂ ਚਿਤਰ ਨੰ: 101 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ 'T' ਦੀ ਬਕਲ ਦਾ ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2. ਸਧਾਰਨ ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ :- ਇਹ ਚਿਤਰ ਨੰ: 102 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਟਰੇਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

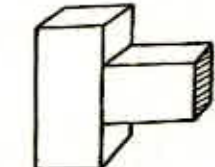
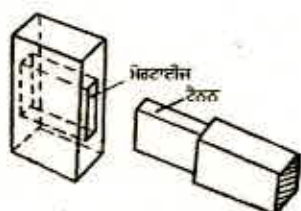
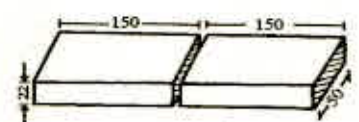

ਚਿਤਰ ਨੰ: 102

3. ਗੁਪਤ ਡਵਟੇਲ ਜੋੜ :- ਇਸ ਜੋੜ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੁਹਰਾ ਲੈਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੋਣ ਵਾਲੇ ਜੋੜ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬਕਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 104

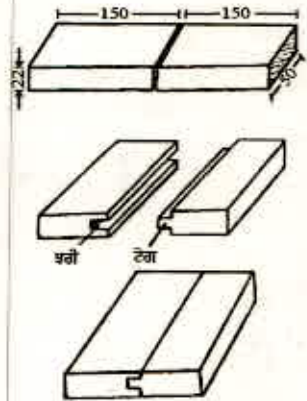
ਚਿਤਰ ਨੰ: 103

(iii) ਟੈਨਨ ਅਤੇ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਜੋੜ :- ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮੋਰਟਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਟੈਨਨ ਜੋੜ ਚਿਤਰ ਨੰ: 103 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਕੈਬਨਿਟ, ਫਰੇਮਾਂ, ਮੇਜ਼ਾਂ, ਮੰਜੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਚੌਖਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(iv) ਬਟ ਜੋੜ :- ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੌਰਸ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੇਸ਼ ਲਾ ਕੇ

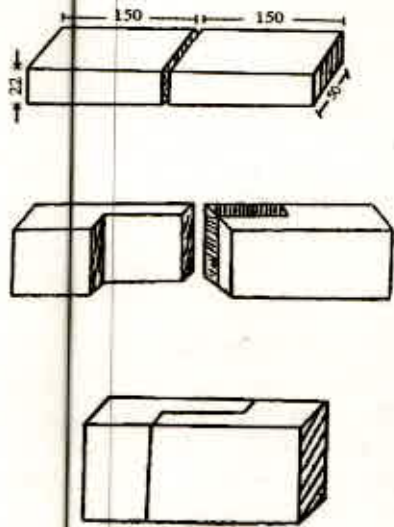
ਇੱਕਠੇ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਕੇਵਲ ਲੱਕੜ ਦੀ ਤਲ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕਿ ਮੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 104।

(v) ਜੀਭੀ ਅਤੇ ਝਿਰੀ ਵਾਲੇ ਜੋੜ :- ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋੜ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤਲ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਕੇਵਲ 25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਦੇ $1/3$ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰੇਸ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲੱਗਭੱਗ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਡੂੰਘੀ ਝਿਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ $1/3$ ਮੋਟਾਈ ਜਿੰਨੀ ਮੋਟੀ ਅਤੇ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਚੌੜੀ ਜੀਭ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਰੇਸ਼ ਲਾਕੇ ਦੂਜੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਝਿਰੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਜੋੜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਡੈਸਕ ਦੇ ਫਰਸ਼, ਮੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 105।

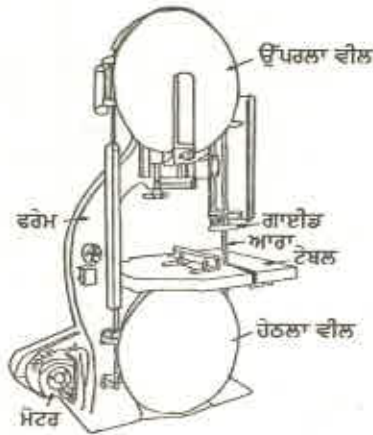

ਚਿਤਰ ਨੰ: 105

(vi) ਸਕਾਰਫ ਜੋੜ :- ਇਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸਾਈਜ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜ ਲੱਕੜ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 106।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 106

ਚਿਤਰ ਨੰ: 107

ਇਸ ਪਹੀਏ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਦਾਅ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਪਹੀਏ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- (iii) ਆਰੇ ਦਾ ਬਲੇਡ :- ਬਲੇਡ ਦੀ ਚੌੜਾਈ 3 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 37 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਤੰਗ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਵਰਤਕੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਆਰੇ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਗੋਲਾਈ ਕੱਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਰੇ ਨਾਲ 12 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਗੋਲਾਈ ਕੱਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 37 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਚੌੜਾ ਬਲੇਡ ਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਵਿਕਾਊ ਟੁਕੜੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਲੇਡ ਦੀ ਮੋਟਾਈ 20-26 ਗਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (iv) ਟੇਬਲ :- ਟੇਬਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਧਰਾ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਐਲੂਮਿਨੀਅਮ ਵਰਗੀ ਨਰਮ ਧਾਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪਲੇਟ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਆਰਾ ਲੰਘਦਾ ਹੈ।
- (v) ਗਾਈਡ :- ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਦੋ ਗਾਈਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਟੇਬਲ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਐਡਜਸਟੇਬਲ ਪੋਸਟ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਦਾਅ ਮੋਢੇ ਦਾ ਵਿਆਸ ਜਾਂ ਚੀਰੇ ਦੇ ਬੋਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਟੇਬਲ ਹੇਠਾਂ ਜੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲੱਕੜ ਦਾ ਮੋਢਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਗਾਈਡ ਆਰੇ ਦੀ ਪਲੇਟ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਦੂਜੀ ਗਾਈਡ ਤੋਂ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰੇ ਦੇ ਬਲੇਡ ਵਾਲੇ ਲੱਕੜ ਦੀ ਕਟਾਈ ਸਮੇਂ ਕਟਾਈ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਅ. ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਔਜ਼ਾਰ

ਦਸਤੀ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੀ ਚਿਰਾਈ, ਰੰਦਾਈ ਆਦਿ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨੀ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਮਸ਼ੀਨੀ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਬੱਚਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੁਲ ਮਸ਼ੀਨੀ ਔਜ਼ਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

9.1 ਆਰਾ (Band Saw) :

ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਿਕਾਊ ਟੁਕੜੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਗੋਲਾਈ ਵੀ ਕੱਟੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੋਲਾਈ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਆਰੀ ਤੰਗ ਅਤੇ ਅਨੰਤ (End-Less) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਆਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੀ ਮਸ਼ੀਨ ਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਊ ਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਉੱਚੀ (600-800 ਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਸ਼ੀਨ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਸ਼ੀਨ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਅਨੰਤ ਪੱਟੀ ਆਰੀ ਨਾਲ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-

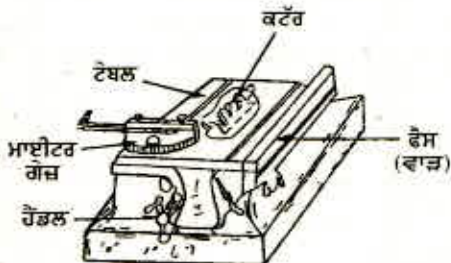
- (i) ਫਰੇਮ :- ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਫਰੇਮ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅੱਖਰ 'G' ਜਾਂ 'C' ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਰੇਮ ਉੱਤੇ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਪੁਰਜ਼ੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਰੇਮ ਤੇ ਲੱਗੇ ਟੇਬਲ ਦੀ ਉਚਾਈ ਚਾਲਕ ਦੀ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- (ii) ਪਹੀਏ :- ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਉੱਪਰਲਾ ਤੇ ਹੇਠਲਾ, ਦੋ ਪਹੀਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੇ ਪਹੀਏ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਹੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹੀਆ ਇੱਕ ਅਡੋਲ ਧੁਰੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧੁਰਾ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਬਣੇ ਬੈਰਿੰਗ ਜਾਂ ਬਾਲ ਬੈਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿੱਧਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹੀਆ ਟੇਬਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਵੱਡੇ ਆਰੇ ਦਾ ਬਲੇਡ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਪਰਲਾ ਪਹੀਆ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਧੁਰੇ ਤੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਬੈਰਿੰਗ ਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਿਤਰ ਨੰ: 107 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰੇ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਤਣਾਉ ਦੇਣ ਲਈ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਰਣ :

ਆਰਾ :- ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਕਿਸਮ ਇਸ ਦੇ ਪਹੀਏ ਦੇ ਵਿਆਸ ਤੋਂ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 300 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 900 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

9.2 ਗੋਲ਼ ਆਰਾ :

ਗੋਲ਼ ਆਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਸ਼ੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਮਸ਼ੀਨ ਚਿਰਾਈ ਕਰਨ, ਤਿਰਛੇ ਦਾਅ ਕਟਾਈ ਕਰਨ, ਝਿਰੀ ਦੇਣ, ਪਤਾਮ ਦੇਣ, ਕੋਣ ਬਣਾਉਣ, ਖਾਂਚੇ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਖਾਲੀਆਂ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 108

ਗੋਲ਼ ਆਰੇ ਦੇ ਭਾਗ :- ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :

(1) ਬਾਡੀ :- ਇਹ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਰੋਂ ਪੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟੇਬਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਟੇਬਲ :- ਇਹ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਤਲ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਪੱਧਰਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟੇਬਲ ਤੇ ਇੱਕ ਪਲੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰੇ ਦੇ ਕਟਰ ਜਾਂ ਬਲੇਡ ਲਈ ਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਲੇਟ ਆਰੇ ਦੇ ਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਗੋਲ਼ ਆਰਿਆਂ ਦੇ ਟੇਬਲ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਉਹ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਡੂੰਘੀ ਚਿਰਾਈ ਜਾਂ ਟੇਢੀ ਚਿਰਾਈ ਅਤੇ ਕੋਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ (ਭਾਵ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੇਬਲ ਅਚੱਲ ਹੈ) ਚਿਰਾਈ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤੀ ਪਹੀਏ ਨਾਲ ਆਰੇ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੇਜ਼ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਟੇਬਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਝਿਰੀ ਜਾਂ ਰਸਤਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਮਾਈਟਰ ਗੇਜ਼ :- ਇਹ ਗੇਜ਼ ਟੇਬਲ ਉੱਤੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 30° ਤੋਂ 135° ਤੱਕ ਦੀ ਕੋਣ ਕੱਟਣ ਲਈ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਗਾਈਡ :- ਇਹ ਆਰੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਜੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਦਾਅ ਕੱਟਣ, ਝਿਰੀ ਦੇਣ, ਖਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪਤਾਮ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਠੀਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਗਾਈਡ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਆਰੇ ਤੇ ਇਹ ਟੇਢੀ ਚਿਰਾਈ ਅਤੇ ਕੋਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਆਰਬਰ :- ਆਰੇ ਦਾ ਆਰਬਰ ਬਾਲਬੈਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕਿ ਪਟਾ ਅਤੇ ਪੁਲੀ ਸਿਸਟਮ। ਆਰੇ ਦੇ ਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਰਬਰ ਉੱਤੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਆਰੇ ਦਾ ਕਟਰ :- ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 1.5 ਤੋਂ 4.5 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਮੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਆਸ 250 ਤੋਂ 555 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਰਣ :- ਗੋਲ ਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਕਟਰ ਜਾਂ ਬਲੇਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

9.3 ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਖਰਾਦ :

ਇਹ ਖਰਾਦ ਲੱਕੜ ਦੀ ਬੇਲਨਾਕਾਰ ਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 109।

ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ :- ਸੱਥੀ ਵਰਗਾ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਔਜ਼ਾਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਧੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਔਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਕੱਟ ਰਹੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਲਨਾਕਾਰ ਤਲ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਖਰਾਦ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-

ਚਿਤਰ ਨੰ: 109

- (i) ਬੈੱਡ :- ਇਹ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਹਾ ਕਿ ਔਜ਼ਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਟੁਲ ਪੋਸਟ, ਟੇਲ ਸਟਾਕ, ਹੈੱਡ ਸਟਾਕ ਆਦਿ ਇਸ ਤੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- (ii) ਹੈੱਡ ਸਟਾਕ :- ਖਰਾਦ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਜ਼ਾ ਖਰਾਦ ਦੇ ਬੈੱਡ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਨ ਪੁਲੀ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੈੱਡ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਕੋਨ ਪੁਲੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਸਪਿੰਡਲ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪਿੰਡਲ ਦਾ ਸੱਜਾ ਸਿਰਾ ਚੱਕ ਅਤੇ ਫੇਸ ਪਲੇਟ ਦੀ ਫਿਟਿੰਗ ਵਾਸਤੇ ਚੂੜੀਦਾਰ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਸੈਂਟਰ ਸਪਿੰਡਲ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਬ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

- (iii) ਟੂਲ ਪੋਸਟ (ਔਜ਼ਾਰ ਟੇਕਣ ਦੀ ਥਾਂ) :- ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੌਡ ਸਟਾਕ ਅਤੇ ਟੇਲ ਸਟਾਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟੇਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
- (iv) ਟੇਲ ਸਟਾਕ :- ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਿੰਡਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਸੈਂਟਰ, ਪੂਰਾ ਸੈਂਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਾ ਸੈਂਟਰ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਬਾਲ ਬੈਰਿੰਗ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਟੇਲ ਸਟਾਕ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਪੋਜੀਸ਼ਨ ਤੇ ਬੈਂਡ ਉੱਤੇ ਫਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੇਲ ਸਟਾਕ ਜਾਬ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁਮਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਰਣ :- ਲੱਕੜ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਖਰਾਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (i) ਬੈਂਡ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਜਾਂ ਸੈਂਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਾਸਲਾ (ii) ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਉਚਾਈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦਾ ਘੁੰਮਣਾ ਭਾਵ ਕੰਮ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਸ ਜਿਹੜਾ ਬੈਂਡ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

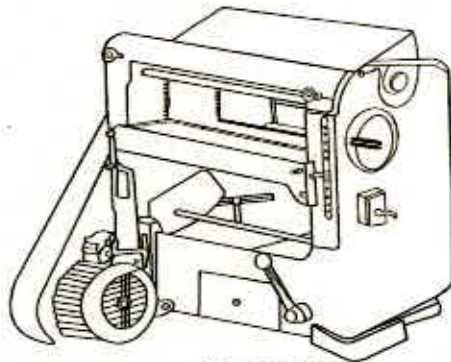
ਖਰਾਦ ਦੇ ਔਜ਼ਾਰ :- ਖਰਾਦ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਟੂਲ ਸਟੀਲ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

9.4 ਮਸ਼ੀਨੀ ਰੰਦਾ :

ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਬਰਡ, ਫੱਟੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਰੰਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ :- ਇਸ ਰੰਦੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਲੇਡ ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਲੇਡਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬਲੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :- ਵੇਖੋ ਚਿਤਰ ਨੰ: 110।

ਚਿਤਰ ਨੰ: 110

(i) ਬਾਡੀ :- ਇਹ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਦਰੋਂ ਪੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ii) ਟੇਬਲ :- ਇਹ ਕਾਸਟ ਆਇਰਨ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਟਵੇਂ ਦਾਅ ਚੌੜਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਝਿਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਵੇਲਣੇ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੰਦੇ ਦਾ ਇਹ ਟੇਬਲ ਫੱਟੇ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਕਟਰ ਬਲਾਕ :- ਇਹ ਗੋਲ ਬਲਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲੰਬੇ ਦਾਅ ਤਲ ਉੱਤੇ ਝਿਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਦਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਟਰ (ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਤੱਕ ਕਟਰ) ਫਿੱਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਟਰ ਬਲਾਕ ਇੱਕ ਬਾਲ-ਬੈਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 600 ਤੋਂ 800 ਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਤੋਂ ਕਟਰ ਬਲਾਕ ਤੱਕ ਪਟੇ ਅਤੇ ਪੁਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(iv) ਰਗੜਦਾਰ ਵੀਡ ਵੇਲਣਾ :- ਇਹ ਵੇਲਣਾ ਇੱਕ ਚੇਨ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਰਗੜਦਾਰ ਵੇਲਣੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਵੇਲਣੇ ਵਿਚਾਲੇ ਟੇਬਲ ਦੇ ਅੰਦਰਵਾਰ ਧੌਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੱਕੜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਗੜਦਾਰ ਵੇਲਣੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਵੇਲਣੇ ਵਿੱਚ ਪਕੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਲੱਕੜ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੀ ਬਾਹਰਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਟਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਟਰ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਟਰ ਬਲਾਕ, ਫੱਟੇ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੋਟਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਰੰਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੱਟੇ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੋਟਾਈ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੇਬਲ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ ਸੈੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(v) ਦਬਾਅ ਸਪਰਿੰਗ :- ਇਹ ਸਪਰਿੰਗ ਜਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਬਾਅ ਦੁਆਰਾ ਪੱਧਰੇ ਤਲ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਰਖਦਾ ਹੈ।

(vi) ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਵੇਲਣੇ :- ਜਾਬ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵੇਲਣਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਟੇਬਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੇਬਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(vii) ਕਟਰ :- ਇਹ ਹਾਈ ਕਾਰਬਨ ਸਟੀਲ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ 30° ਦੇ ਕੋਣ ਤੇ ਰਗੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਰਣ :- ਇਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌੜੀ ਅਤੇ ਮੋਟੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਰੰਦਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਟਰ ਬਲਾਕ ਦੇ ਸਾਈਜ਼ ਤੋਂ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।